

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Στις 16/3/92, άρχισε στις φυλακές Κορυδαλλού η δίκη των επτά Παλαιστινίων και της Ελληνίδας φίλης τους, που κατηγορούνται σαν υπεύθυνοι για την περσινή έκρηξη βόμβας στην Πάτρα. Επειδή κανείς μας δεν έχει πειστεί για την ενοχή τους, ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ Α Μ Ε Σ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΟΥΣ!!!

ΑΘΗΝΑ, 17 ΜΑΡΤΗ 1992.

ΤΕΥΧΟΣ 60

Φίλε αναγνώστη, δυο ακόμη άνθρωποι, ο θάνατος Τριανταφύλλης κι ο Γιάννης Μπαλής, βρίσκονται απ' τις 21/2/92 στις φυλακές, κατηγορούμενοι για τη συμμετοχή τους στην κατάληψη του Πολυτεχνείου, που ακολούθησε την απόφαση του δικαστηρίου να αθωώσει το Μελλίστα, το Γενάση του 1990. Στις 15/4/92, στο μικτό ορκωτό δικαστήριο Αθήνας, θα δικαστεί - κατηγορούμενος για απειρά κακουρημάτων - ο Κυριάκος Μαζοκόπουλος, ενώ δυο μέρες αργότερα, στις 13/2/92 θα γίνει η δίκη 28 ανθρώπων, που πιάστηκαν στις 25/10/91, επειδή συμμετείχαν στις μαθητικές κινητοποιήσεις του τελευταίου χρόνου.

Φίλε αναγνώστη, πριν λίγες μόνο μέρες, το μικτό ορκωτό δικαστήριο της Αθήνας α θ ώ ω σ ε τους Μαρτίνο και Σμυρναίο, δεχόμενο ότι οι κατηγορίες εναντίον τους - για ανθρωπιστικό - νίες, απόπειρες ανθρωποκτονιών, κατοχή σπλις - ικανού να χρησιμοποιηθεί σε εμφύλιο γιουγκοσλαβικό πόλεμο - ήταν σ κ έ τ α π α ρ α μ ύ θ ι α. Τις ίδιες μέρες, το εφετείο α θ ώ ω σ ε 5 ανθρώπους - καταδικασμένους, αρχικά, σε ποινές που έφταναν στα 8 χρόνια! Λέμε " α θ ώ ω σ α ν ", επειδή κάθε λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος καταλαβαίνει ότι οι κάποιες ποινές που, τελικά, επέβαλαν τα δικαστήρια, δεν επιβλήθηκαν επειδή αποδείχθηκαν κάποια "αδικήματα", αλλά επειδή έπρεπε να περιωδηθεί το "κύρος" και το "γόητρο" κάποιων ανενεργών υπουργών, απ' αυτούς που - πιεζόμενοι από την δια των Μ.Μ.Ε. κατασκευαζόμενη "κοινή γνώμη" - σπεύδουν, κάθε φορά να κάνουν δηλώσεις για να δείξουν ότι, εκτός από την τσέπη τους, ενδιαφέρονται και για τα όσα συμβαίνουν έξω απ' αυτήν και, μάλιστα, ότι τα ελέγχουν...

Φίλε αναγνώστη, αρκεί να ρίξεις μια ματιά στις εφημερίδες και να μετρήσεις τις φορές που αποκαλούν τη "δικαιοσύνη", κατευθυνόμενη, διαιτησόμενη από πολιτικές, αλλά και οικονομικές, σκοπιμότητες, πουλημένη (πρόκειται για τις ίδιες εφημερίδες που την κατευθύνουν, την πουλούν ή την αγοράζουν)...για να καταλάβεις το πόσο μεγαλοφυή α ν ο ρ η σ ί α (αν όχι σκόπιμη διαστρέβλωση της πραγματικότητας) αποτελούν τα περί "ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης".

Και δεν αναφερόμαστε μόνο στις περιπτώσεις που άπτονται της πολιτικής, με τη στενή έννοια των κομματικών "αντιπαραθέσεων"... Αναφερόμαστε, κύρια, στις περιπτώσεις που άπτονται της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, με την ευρεία - και πιο σωστή - έννοια ολόκληρου του κοινωνικού γίγνεσθαι. Αναφερόμαστε στις σκόπιμες απαλλαγές δολοφόνων (βλ. Μελλίστας, Γεωργιάδης, Σπίνος, Μαργαλός κλπ.). Αναφερόμαστε στις σκόπιμες εξοντωτικές καταδίκες ανθρώπων άρρωστων απ' τα ναρκωτικά, που πουλάνε εκείνοι που ποζάρουν για "φύλακες των κοινωνικών αγαθών". Αναφερόμαστε στις σκόπιμες απαλλαγές ληστών πολιτικών κινήσεων και στις εξίσου σκόπιμες εξοντωτικές καταδίκες φουκαράδων που έλειψαν για να φάνε κι ανήλικων που έλειψαν για ν' απολαύσουν - όπως έχουν κάθε δικαίωμα - μια "βόλτα, με, έστω και κλειμένο, αμάξι".

Ζυγίστε, μέσα σας, την αδύση του δολοφόνου του γιατρού Τσιρώνη, των δολοφόνων του Ιάκωβου Κουμή και της Σταματίας Κανελλοπούλου, του δολοφόνου του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά, των δολοφόνων του Νίκου Τσιμπονέρα, των δολοφόνων-εμπρηστών των 4 ανθρώπων στο Κ.

Μαρούση, την αδύση χιλιάδων αστυνομικών-βασανιστών (εκείνων που έκαναν φάλαγγα στον Μπουμετσίδη, εκείνων που έσπασαν εν ψυχρώ το χέρι του Γιάννη Μπαλή, εκείνων που κακοποίησαν την έγκυο αριστοκολλητριά, εκείνων που σέφησαν εκατοντάδες κακοτούμενους των ελληνικών φυλακών στην "αυτοκτονία"...), την αδύση όλων μπέτσι πουλάνε στα παιδιά σας ηρώνη, κς καίνη, κσκκ (βρίσκεται, άραγε, έστω και ένας τους στη φυλακή); την αδύση - από χέρι - των δικαστών που έστειλαν, στέλνουν και θα στέλνουν αδύους ανθρώπους, στην κρεμάλα, στις φυλακές, στον κάθε φύσης θάνατο, την αδύση - και πάλι από χέρι - των εκατοντάδων προσέδρων δημοκρατίας, πρωθυπουργών, υπουργών, βουλευτών και λοιπών τρακτινών της εξουσίας, που έχουν κατουλέψει τη ζωή μας... ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΜΕΡΙΑ ΚΙ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ, ζυγίστε την καταδίκη σε θάνατο του Νίκου Κοεμτζή, την ισόβια καταδίκη του Δημήτρη Μελέτη, του Χάρη Τεμπερειδίου, του Γιάννη Πετρόπουλου και τόσων άλλων... ζυγίστε τα 11 χρόνια που επιβλήθηκαν στο Σωτήρη Δελγιάννη (επειδή σκόπιασε ένα μπάτσο), την ισόβια κάθειωξη της Κολτσιδοπούλου, τα 10 χρόνια που επιβάλλονται καθημερινά σε κάποια "γλεστρόνια" που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα... ζυγίστε τις καταδίκες που καθημερινά μοιράζουν τα δικαστήρια - λές κι είναι κουρέτα - σε κάποιους εξοδωμένους λαθρομετανάστες, σε κάποιους Τσιγγάνους, σε κάποιους Αλβανούς, Γιουγκοσλάβους, Τούρκους της Τουρκίας και της Θράκης, Κοόδους, Ιατινοαμερικάνους κλπ. που το μόνο τους αδίκημα είναι η (-δια τους η ύπαρξη)... ζυγίστε την -από χέρι- καταδίκη των παιδιών του Καυρίου, του Μαντουδίου, των "γύρτικων" της Αγίας Βαρβάρας... ζυγίστε τις καταδίκες όλων από σας "έτυχε" να χρωστάτε στο ΙΚΑ, στο ΤΕΒΕ, στην ΕΘΡΟΙΑ, στο ΔΗΜΟΣΙΟ...

Φίλε αναγνώστη, σκέψου, βάλε το χέρι στην καρδιά και κόψε. Ποιά απ' τα παραπάνω αδικήματα είναι πραγματικά αδικήματα; Ποιοι απ' τους δράστες των πραγματικών αδικημάτων βρίσκονται τελικά στη φυλακή; Γιατί βρίσκονται εκεί; Ποιές είναι οι σκοπιμότητες που υπηρετεί η "ανεξάρτητη" και αμερόληπτη και υπεράνω πάσης υπολόγας δικαιοσύνη; Ποιά είναι τα "έννομα αγαθά" που προστατεύουν οι δικαστές; Ποιά είναι η δική σου - και όλων μας - η ευθύνη για όλα τούτα; Τι κάνουμε για να τα διορθώσουμε;

Φίλε αναγνώστη, ένας "πολιτικός", που θεωρεί την ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ, ΑΝΑΓΙΟ ΠΡΟΤΑΞΙΑΣ ΑΓΑΘΟ... ένας "πολιτικός", του οποίου τα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΑΞΕΥΟΥΝ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΟΩΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ... ένας "πολιτικός", του οποίου τα ΑΝΩΤΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΑΔΙΔΟΚΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ, ΑΛΛΑ ΠΑΣΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ... ένας ΤΕΤΟΙΟΣ "ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ" ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΕΥΕΙ! Ο μόνος τρόπος να μην μας πλανάσουν τα μπάζα, είναι ΝΑ ΤΟΝ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ...

Φίλε αναγνώστη, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ 'Η ΜΗ ΤΩΝ ΟΩΝ ΑΥΤΑΙΟΥΝ, ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΤΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ", ΚΑΚΟΘΙΜΕΝΗ ΕΚΕΥΣΙΑ. Όσο για τους Μπαλή και Τριανταφύλλη, για τον Κυριάκο Μαζοκόπουλο, για τους 28 "καταληγείς" του Ε.Μ.Π., ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΙΤΩΝΑΣ ΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ "ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ" ΤΩΝ ΑΓΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥΣ...

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ, ακράδαντα, ΟΤΙ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ των μπάτσων και των κάθε λογής χαφιέδων τους, ενάντια στους συντρόφους μας, ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΕΣ ΨΕΥΔΕΙΣ. Το πρόβλημα, ωστόσο - δεν πρέπει να ξεχνάμε -, είναι γενικότερο...

ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΤΟ "ΔΙΚΑΙΩΜΑ" ΝΑ... ΔΙΚΑΖΟΥΝ
"ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"... δηλαδή,
ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΥΝΕΝΟΧΟΙ ΤΟΥΣ...

κ. Διευθυντά,

ένα αίτημα απευθύνουμε στις εφημερίδες σας και πιστεύω ότι δεν θα πεταχτεί το αίτημά μου, αν πράξετε σαν ΑΝΘΡΩΠΟΣ και πιστεύω ότι θα το δημοσιεύσετε. Μέσω του αιτήματός μου θα ήθελα να σας δείξω μια φρίκη εικόνα που επικρατεί στις φυλακές Αδριατικής. Το ΘΕΜΑ είναι ότι μέσα στην καρδιά της Ελλάδας έχει ανοιχτεί μια πληγή και δεν σταματάει με τίποτα και ποτέ η Αιμορραγία της. Όσο για μας, τους κρατούμενους, που βρισκόμαστε στις ελληνικές φυλακές, μέσα σε βαρβαρότητα, κάτω από ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ, οι οποίες καταπατούν τα ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ και εξευτελίζουν τις Ανθρώπινες Αξιοπρέπειες, σήμερα συμβαίνει σε μας. Αύριο, μπορεί να το αντιμετωπίσει κάθε αξιοπρεπής πολίτης.

Μέσα από όλα αυτά, που ζω και υπερασπίζομαι, κάτω από αυτές τις ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ, ήθελα να θυμίσω, με αυτό το πνεύμα που ακολουθούν οι Κύριοι, πρέπει να ξέρουν και αυτοί και κάτι άλλοι Κύριοι, ότι με αυτό το πνεύμα ποτέ δεν θα φθάσουμε σε ένα καλύτερο ΑΥΡΙΟ. Διότι με δολοφονίες και με βασανιστήρια δεν γίνεται κράτος. Εμείς, οι κρατούμενοι είμαστε περήφανοι, άσχετα με το αν αύριο θα είμαστε ζωντανοί ή όχι. Βέβαια, αυτά που σας γράφω - σας θυμίζω - δεν είναι η ιστορία των ΕΕ-ΕΕ του ΧΙΤΛΕΡ, ούτε η ΧΟΥΝΤΑ του ΕΒΡΕΝ στην ΤΟΥΡΚΙΑ, αλλά και ούτε είμαστε στη ΝΟΤΙΟ ΚΟΡΕΑ. Και εγώ, σαν ΕΛΛΗΝΑΣ πολίτης, που γεννήθηκα εδώ και έμαθα ότι από την χώρα μου ξεκίνησε ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, βλέποντας και φτάνοντας στο 1992, ρωτώ: Αυτή είναι η ΔΙΚΑΙΟΥΣΥΝΗ; Αυτή είναι η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ; Αυτός είναι ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ;

Αμα σε αυτή τη χώρα που γεννήθηκε ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ και μεταδόθηκε σε όλον τον κόσμο, επικρατούν δολοφονίες κρατουμένων, άνευ ποινικής διώξεως κανενός υπευθύνου...

Αναφέρουμε μερικές ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ, όπως: 1) του Τάσου του Καρρά, το 1986 είχε κεραία στο στομάχι του· τον χτύπησαν με κλωτσιές, με αποτέλεσμα να πεθάνει στο ασθενοφόρο. 2) του Λευτέρη του Κομνιάδη, το 1991, τον Οκτώβριο υποτίθεται ότι αυτοκτόνησε στα πειθαρχεία, όμως, ο διάδρομος ήταν γεμάτος ΑΙΜΑΤΑ. 3) του Παναγιώτη του Μοσχίδη, το καλοκαίρι του '91 αυτοκτόνησε κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες...

Αν αυτοί οι απάνθρωποι, που ονομάζονται "σωφρονιστές", διαπράττουν εγκλήματα, που δε δικάζονται, θέτω το ερώτημα, κύριε Διευθυντά: Αυτοί που είναι στη φυλακή, αυτοί είναι οι δολοφόνοι;

Σε μια φυλακή που κυριαρχείται από κουκουλοφόρους, ροπαλοφόρους και με πολλή τρομοκρατία. Το αναρρωτήριο της φυλακής έχει γίνει Σουλτά Κοκουλοφόρων, όσο για την ιατρική περίθαλψη, ο λόγος του παθολόγου δεν ισχύει, καθότι δεν συζητάει για οποιαδήποτε πάθηση με τον κρατούμενο και γίνεται ό,τι πελ ο νοσοκόμος. Δηλαδή, φαρμακευτική Αγωγή = Ντεπόν για τα Πάντα! Όσο για το φαγητό, να μην το συζητάμε. Δεν το τρώνε ούτε τα ζώα. Εκεί επικρατεί ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ = ΖΟΥΓΚΛΑ. Όσο για το κρύο, το καταπολεμάμε με ένα καλοριφέρ, που κάνει μόνο για βιτρίνα καταστήματος, μιας και δεν τ'ανάβουνε ποτέ. Όσο για τον τοίχο, από σοβάδες τίποτα σκέτο μπετόν = ΨΥΓΕΙΟ.

Στους θαλάμους, αντί για 5 άτομα, είμαστε στοιβαγμένοι 8-9. Όσο για την ακρόαση του κ. εισαγγελέα, παραβρίσκονται ο διευθυντής και ο αρχιφυλάκας και η απάντηση που σου δίνουν, όταν τους λες ότι το θέμα σου είναι προσωπικό σου, απαντούν ξερά: Εδώ, είναι Λ Α Ρ Ι Ε Α κλπ. κλπ. κλπ.

Αν αυτός είναι ο πολιτισμός, που γεννήθηκε στη χώρα μας, τότε

ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν , ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ Ε Λ Λ Η -

Ν Α Σ . . .

Ελπίζω, η καταγγελία μου να δει το φως της δημοσιότητας, σταματώντας την ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ που επικρατεί στις φυλακές Αδριατικής.

Σας ευχαριστώ εκ μέρους όλων των κρατουμένων

ΣΠΟΥΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

Αυτές τις ημέρες σ' όλα τα μέσα ενημέρωσης γίνεται ένας μαραθώνιος συζητήσεων ειδικών επί ειδικών για ένα σκοπίμως δημιουργηθέν θέμα, που με τόσο ωραίο τρόπο εκαναν πρώτη είδηση, με άνωτερο σκοπό, να εξυπηρετήσουν πολιτικές σκοπιμότητες.

Κάποτε πρέπει να αφυπνιστούμε και να έχουμε τη δυνατότητα να πάψουμε να παρασυρόμαστε. Έντονη γίνεται προσπάθεια αυτού του είδους. Ξέροντας ότι το θέμα των ναρκωτικών είναι πάντα επίκαιρο, βάζοντας και το ανάλογο κέντρισμα στην περιέργεια του αναγνώστη-τηλεθεατή, δικαστής-έμπορος-χρήμα και ή αχαλίνωτη φαντασία του "Ελληνα έχει μπει στο μονοπάτι, που τόσο έντεχνα θέλησαν άλλοι. Τι να τον νοιάζει τι δρους περιέχει το σύμφωνο φιλίας Ελλάδος-Τουρκίας και γιατί γίνεται, ποιοι τό επιβάλλουν, άλλα, οικονομικής φύσεως, χαράτις καινούρια που καλείται να πληρώσει και, αφού είναι και τεχνητός αγανακτισμένος ως περάσουμε και ένα νομοσχέδιο από την βουλή για τα ναρκωτικά, επανάληψη ενός παλαιού, με περιεχόμενο το τίποτα. Και όταν τελειώσουμε τη δουλειά μας, έχουμε και το κέρδος ότι περιφρουρούμε τη δικαιοσύνη από μη ύγειή στοιχεία που προσπαθούν να την διαφθείρουν, εξοντώνουμε ένα-δύο δικαστές αντίθετης πολιτικής τοποθέτησεως, πράγμα σύνθετες, και διαλαλούμε, για μία ακόμη φορά, την εμπιστοσύνη προς την δέσμευτη και ανεξάρτητη Δικαιοσύνη. Μήπως έτυχε, λέω, έτυχε και έσεϊς, φίλε αναγνώστη, να έχετε δει περισσότερο από μία φορά το έργο; Όπως και στο παρελθόν, πάντα όταν ήθελαν να βρουν τρόπους για την καταδυστατευση των ατομικών ελευθεριών του άπλοου πολίτη - τρομονόμος, σκυλιά - έτσι και τώρα, εν δυνάμει του σχεδίου για την καταπολέμηση της μαστιγας των ναρκωτικών, βρήκαν τον νόμιμο χαφιεδισμό με μία άλλη μορφή, που στην εφαρμογή του δεν θα έχει μία μορφή, αλλά όπου θέλει χρησιμεύσει.

Φωνές βοδύνουν εν τη έρήμω θα υπάρξουν για να δοθεί και η έννοια της Δημοκρατικότητάς του, αλλά τό αποτέλεσμα, ήδη δοθέν. Η ζωή θα πάρει τον δρόμο της, όλα θα ανήκουν στο παρελθόν, χωρίς, για μία ακόμη φορά, ν' αλλάξει κάτι προς το καλύτερο. Γιατί; Γιατί κάνουν χρήση κάποιας απαγορευμένης ουσίας, έχουν έθιστετε σ' αυτή, έχουν καταστεί πειραματόζωα της έντοτης ανεγκυφαλικής πολιτικής νοοτροπίας, που παίρνοντας ένα θέμα κοινωνικό, της χρήσης των ναρκωτικών, τό εκαναν ανάθεμα, τό εκαναν πεδίο ψηφοθηρίας, κοινωνικής αναρχικής, χρηματισμού· τό πάντα εκτός από τό να δουν υπεύθυνα και να δώσουν τις απαιτούμενες ριζοσπαστικές λύσεις, που θα μπορούσαν, σέ πρώτο στάδιο, να τό ανακόψουν και, μετά, να τό εξαλείψουν.

Κάτι τέτοιο, με ότι έχουν δείξει τό πραγματικά γεγονότα, δεν γίνεται με φοβέρες, όργες και τιμωρίες, γεμίζοντας τις φυλακές, αλλά με γενναϊότητα και αγάπη προς τόν άρρωστο χρήστη-τοξικομανή. Να στην παραδειγματική τιμωρία του έμπορου ναρκωτικών, με όποια σκληρή έκφραση αυτής, αλλά του έμπορου του πραγματικού, όχι αυτού που κατασκευάζει ή δικτυική άρχή της μικροποσότητας ή της ποσότητας που θα χρειασθεί για ένα μικρό δόστημα ημερών. Διότι δημιουργείται μία δικογραφία από τη δικτυική άρχή, για έναν έμπορο ναρκωτικών, που πούλα άγνωστες ποσότητες, σέ άγνωστα άτομα, αντί άγνώστου τιμήματος και καταλήγει αυτή ή δικογραφία για έκδίκηση, μολονότι τό πραγματικά περιστατικό αποδεικνύουν έναν χρήστη έξαρτημένο, που τό μόνο άδίκημα που έχει διαπράξει είναι ή προμήθεια και ή χρήση ναρκωτικών. Ένα 95% τών υποθέσεων που βρίσκονται στις φυλακές για έμπορία ναρκωτικών, είναι προύοντα της άνωτέρω κατηγορίας χρηστών, έξαιρου - μένων, φυσικά τών άλλοδαπών που εισάγουν τις μεγαλοποσότητες και είναι οι πραγματικοί έμποροι, σύν ένα

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ: Δημοσιεύουμε τα γράμματα απ' τη φυλακή, διατηρώντας τη σύνταξη και την ορθογραφία τους. Φυσικά, το περιεχόμενό τους μπορεί να μην μας βρίσκει σύμφωνους σ' όλα τα σημεία. Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι τα γράμματα των κρατουμένων αποτελούν την καλύτερη δυνατή αφορμή για την έναρξη ενός διαλόγου για το κοινωνικό και σωφρονιστικό σύστημα της χώρας, αλλά και όλου του κόσμου. Το κοινωνικό και το σωφρονιστικό θέμα, πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να απασχολεί μόνο τους νομικούς και τους κα-

ποσοστό Έλλήνων, πού, σέ συνδυασμό μ' άλλες επιχειρήσεις, έμπορεύονται αποκλειστικά μεγαλοποσότητες. Όλες οι υπόλοιπες υποθέσεις είναι από ένα "βάρεμα" έως μία ποσότητα, πού δικαιολογημένα κατέχει γιά προσωπική του χρήση. Αύτες οι υποθέσεις είναι, πού πρέπει - γιά ένα 5% - νά γεμίζουν οι φυλακές από άρρώστους τοξικομανείς. Είναι ποτέ δυνατόν, ένα 5% νά χρωματίζει κάθε συλληφθέντα χρήστη ως έμπορο; Κι όταν έρχεται ή στιγμή τής άπονομής τής δικαιοσύνης καί ο δικαστής έκτελεί τό καθήκον του καί αδώνει ή τιμωρεί, πού δέν επιβάλλεται, όπως πολύ σωστά άποφαίνονται όλοι οι έπιστήμονες γιατροί-είδικοί σ' αυτόν τόν τομέα, έναν τέτοιο χρήστη, άκούγονται κραυγές διαμαρτυρίας γιά τήν άδίκηση ενός έμπορου. Ποιού έμπορου; Αύτου πού έδημιουργήσατε έσεις-παίρνοντάς τον χρήστη, κατά τή σύλληψη-καί μέ τρανταχτούς καί κραυγαλέους τίτλους τόν κάνετε έμπορο, προτού άποφανθεί κανείς δικαστής, καί τόν δικάσατε καί τόν ρίξατε στήν πυρά.

Άγνη σοβαρότητα καί έγκράτεια ποτέ δέν βλάπτει καί άς μάθουμε ότι δέν πρέπει νά είμαστε άνεύθυνοι, όταν ή κρίση μας είναι γιά κάποιον άλλο κι όταν, άκόμη, άποβλέπουμε, μέ αυτή τήν κρίση μας, σέ οικονομικά όφέλη. Άγνη σοβαρότητα, γιά νά έκλείψουν όλα αυτά καί νά μήν τό παίζουμε άγανακτισμένοι πολλίτες.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ, ΝΑΙ!

ΑΦΗΣΤΕ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. ΔΕΝ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΤΕ!

Οι Κρατούμενοι Τοξικομανείς
Κορυδαλλός 17-2-1992

ΣΦΗΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ, ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΑΙ, ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Εάν μας είχαν υπαγάγει στην Εταιρία Προστασίας Ζώνων, τα αποτελέσματα, να είσθε βέβαιοι, θα ήταν πιο ουσιαστικά. Εδώ, Υπουργοί της τριωνής κυβέρνησης, με περηφάνεια, φωτογραφίζονται με διάφορα ζώα παρέα και λένε, με καμάρι, για τα διάφορα προτερήματά τους, δείχνοντας και μια λατρεία γι' αυτά, ενώ εμάς, μας απορρίπτουν. Την ενοχή του θέλει να κρύψει ο κάθε υπουργός, ο κάθε ένας από εσάς, που αποτελεί υγιές μέλος αυτής της άσπιλης και αμόλυντης κοινωνίας και που χαίρεται αυτό που τόσο βάνουσα στερεί από εμάς.

Γιατί βιάζεστε, καθημερινά, όλοι σας την ανθρώπινη ύπαρξή μας; Λέτε για τρομοκρατία, την οποία όλοι αποκηρύσσουν μετά βδελυγμίας, και γίνεστε ο καθένας σας ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ, όταν συμβάλλετε, ανάλογα με το μέτρο των δυνατοτήτων σας, σε μία τρομοκρατία καθημερινή πάνω σε χιλιάδες άλλους! "Η, μήπως, αυτή η τρομοκρατία δεν έχει θύματα; Ετσι νομίζετε; Τόσες αυτοκτονίες τί είναι; Ποιανού αποτέλεσμα είναι; Μήπως, είναι της τρομοκρατίας σας; "Η ο βιασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειάς μας, αυτό δεν είναι τρομοκρατία; "Η όλα αυτά συμβαίνουν στην φαντασία μας;

Το ότι δεν γίνονται σε όλους και υπάρχει και η ελίτ, που, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, όσο σοβαρό αδίκημα κι αν έχουν διαπράξει, φιλοξενούνται στις φυλακές, μέχρι να βρεθεί ειδική φόρμουλα, έναντι αδράς αμοιβής, για την έξοδό τους από την φυλακή, ενώ χιλιάδες άλλοι, για μια πράξη που είναι για γέλια, δέχονται πολύχρονη φυλακίσεις και όλα τα προαναφερθέντα,

Το ότι δεν γίνονται σε όλους, δεν είναι παρά "στάχτη στα μάτια" κι αφορμή χειρότερης μεταχείρισης των υπολοίπων.

Γιώργος Κουράκος
Ελεύθερος Πολιτοκίμενος
Κορυδαλλός 6-2-92

στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στί

Στις 14/2/92, το μικτό ορυκτό εφετείο Αθηνών καταδίκασε τον Χριστόφορο Μαρτίνο σε φυλάκιση 2 χρόνων και 4 μηνών για απλή συνεργία στην "κλοπή της μοτορόλας" απ' το αυτοκίνητο του τότε νομάρχη Τσιμπουκλή, για "παράνομη κατακράτηση" της οικογενείας Καρνή, για "σπλοκροία" καθώς και για "κλοπή αραγίδας". Ο Κλέαρχος Σιμωναίος καταδικάστηκε σε φυλάκιση ενός χρόνου για απλή συνεργία στην "κλοπή της μοτορόλας". Και οι δυο αφέθηκαν ελεύθεροι, αφού ο Σιμωναίος είχε ήδη προφυλακιστεί επί 18 μήνες, ενώ το δικαστήριο μετέτρεψε την ποινή κι έτσι ο Μαρτίνο, έχοντας ήδη μείνει προφυλακισμένος επί 25 μήνες (18 αρχικά και 7 μετά την έκδοσή του από την Ουγγαρία), εξαγόρασε το υπόλοιπο 3μηνο. Το κατηγορητήριο καταλόγιζε 53 αδικήματα στο Μαρτίνο και 46 στον Σιμωναίο, ενώ ο εισαγγελέας της έδρας, Ι. Χουσός είχε ζητήσει την ενοχή του Μαρτίνο για 5 κακούργηματα και του Σιμωναίου για 3. Ετσι, λοιπόν, φαίνεται να "κλείνει" η ιστορία της ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΓΡΕΖΑΣ, που εκτός απ' τα παραπάνω, κόστισε μια μακρόχρονη φυλάκιση στον λιμενικό Βουράκη που βρίσκεται ακόμη στη φυλακή, καθώς και τη ζωή στο ΜΙΧΑΛΗ ΠΡΕΚΑ.

Στις 10/2/92, το 3μελές εφετείο Αθηνών αποκάσισε την αναστολή της ποινής των Βουτέρη, Μιραχτή και Βαβαρίνου, που είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα για τη συμμετοχή τους στην "κατάληψη" του Πολυτεχνείου, στις 25/10/91, που κατέληξε στον ΕΜΠΡΕΜΟ ΤΗΣ ΠΥΡΤΑΝΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΣΙΣΤΟΕΙΔΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (αφού, στη χώρα μας, δεν διαφέρει σε τίποτε η "συντηρητική" απ' την "άκρα" δεξιά κι αφού είναι γνωστή σε όλους η χειραγώγηση των τραμπούκων από τους "αξιοπρεπείς κυρίους" της ΕΛ.ΑΣ. & της Ε.Υ.Π.), στην "ΝΟΜΙΜΗ" ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΣΥΛΟΥ και στην ΚΑΤΑΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, με άμεσο αποτέλεσμα το ΣΠΑΣΙΜΟ - ελιζόμενε προσωρινά - ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ. Το ίδιο δικαστήριο απέρριψε τις αιτήσεις 4 άλλων κρατούμενων για την ίδια υπόθεση.

Μια μέρα μετά την απόρριψη της αίτησής του για αναστολή της εκτέλεσης της ποινής του, στις 11/2/92, ο Γ.Τ., κρατούμενος στις φυλακές Αικίρας, για την "κατάληψη", ΑΠΟΠΙΣΤΡΑΦΗΚΕ ΝΑ ΚΡΕΜΑ-

ΣΤΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΛΙ ΤΟΥ. Στις 12/2/92, ο Γ.Τ. μεταφέρθηκε στο "ψυχιατρείο" κρατούμενων του Κορυδαλλού, όπου ο ψυχίατρος Βασιλάκος - άξιος συνεχιστής του "έργου" του εκτελεσμένου Μαρτίου - αποφάνθηκε ότι ο Γ.Τ. "είναι τοξικομανής και το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το να πάρει τη δόση του", ζητώντας, ταυτόχρονα, την επαναιετογραφία του στην Αικίρα. Δεν γράφουμε ολόκληρο το όνομα του κρατούμενου, αν και δεν είναι ανήλικος, επειδή δεν έχουμε τη ρητή άδεια του ίδιου.

Στις 21/2/92, άσχιζε στο 3μελές εφετείο Αθηνών η δίκη των Β. Σάνδη, Β. Καπνίση, Ν. Γιουγκαστάκου, Ι. Παπαδημητρίου και Ειρήνης Κουτοσυγώγα, που είχαν συλληφθεί κατά τη μαθητική διαδήλωση της 24/10/91. Το εφετείο μείωσε σημαντικά τις εξοντωτικές ποινές που είχαν επιβληθεί πρωτόδικα και καταδίκασε τόν Β. Σάνδη σε 28 μήνες (από 8 χρόνια), τον Β. Καπνίση σε 24 μήνες (από 7 χρ.), τον Ν. Γιουγκαστάκο σε 22 μήνες (από 6 χρ.) και τον Ι. Παπαδημητρίου & την Ε. Κουτοσυγώγα σε 12 μήνες και 15 μέρες (από 5 χρόνια. Οι δύο παύτοι εξα-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Δεν προλάβαμε στο τελευταίο τεύχος να γράψουμε για το "ατύχημα" του πολεμικού αεροπλάνου στην Ελευσίνα, και, λίγες μέρες αργότερα, χειροβομβίδα έσκασε και 2 φαντάροι αποχαιρέτησαν το μάταιο κόσμο - Στις 16/3/92, φαντάρος που φυλούσε σκοπιά σε αποθήκη υλικών της Αττικής δέχτηκε τη φονική επίθεση αγνώστων - Σημερώνοντας 17/3/92, 3 βόμβες εξερράγησαν σε 2 αυτοκίνητα ΕΟΚικών πρεσβειών και σε κατάστημα της Εθνικής Τράπεζας - Πολλαπλασιάζονται οι δολοφονικές επιθέσεις εναντίον Αλβανών που προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα.

γάρσαν την ποινή τους, ενώ για τους υπόλοιπους 3 το δικαστήριο ανέστειλε την έκτιση της ποινής επί 5ετίας. Έτσι, αυτή τη στιγμή είναι και οι 5 ελεύθεροι. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΟΤΙ, ΠΑΡΑ ΤΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ — ΠΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΔΙΚΟ, ΠΑΡΑΛΟΓΟ, ΚΑΙ ΕΞΟΝΗΓΗΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗΣ ΑΠΦΑΣΗΣ — ΔΕΝ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΣΤΕΙΟΥ, ΠΑΡΑ ΕΑΝ ΜΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΑΙ — ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΠΟΥ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ — ΕΞΟΝΤΗΣΗΣ ΟΣΩΝ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΚΥΦΟΥΝ ΤΟ ΚΕΘΑΛΙ ΣΤΙΣ ΘΕΛΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ. Το μόνο που μπορούμε να προσδοκούμε είναι ότι, η κυβέρνηση δεν μπορεί να αγνοεί και — απ' ό,τι φαίνεται — δεν αγνοεί τις αντιδράσεις των υπηκόων της κι ότι το μόνο που μπορεί και αξίζει τους φυλακισμένους απ' τα νύχια της είναι η δική μας ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ.

Οι εκδηλώσεις συμπάροστασης, λοιπόν, και αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, για τη συμμετοχή τους στις μαθητικές κινητοποιήσεις της 24 και 25 του περασμένου Οκτώβρη, ήταν πολλές και διάφορες. Αναφέραμε τις εκδηλώσεις που οργανώθηκαν στο Βόλο και στη Λάρισα, απ' τη Συσπείρωση Αναρχικών ... και άλλες αναρχικές ομάδες και άτομα, τη συνάντηση στο Περιστέρι που οργάνωσαν Αναρχικοί, σε συνεργασία με τους αριστεριότες της Κίνησης για την Υπεράσπιση των Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων & τις συζητήσεις και προβολές ταινιών κλπ. που οργάνωσε το Αναρχικό βιβλιοπωλείο Νηπιονή του Κορυδαλλού, μαζί με πολλούς άλλους συντρόφους και κορυφώθηκαν με την πορεία από την πλ. Ελευθερίας προς τις φυλακές, την παραμονή της έναρξης της δίκης. Ζητάμε συγγνώμη για όσες εκδηλώσεις αφήσαμε απ' έξω, δηλώνουμε, όμως, ότι δεν το κάναμε σκόπιμα. Με την ευκαιρία αυτή, ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕ, ΞΑΝΑ, ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑ ΜΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΥΧΟΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ.

Βιτός από τις εκδηλώσεις, σημαντικό ρόλο στην αλλαγή του κλίματος έπαιξαν και οι πολυάριθμες αφίσες που κολλήθηκαν σ' όλη την Αθήνα και σ' αρκετές άλλες πόλεις, καθώς και τα ενημερωτικά έντυπα που αποκατέστησαν τη — βάνουσα κοινοποιημένη απ' το Μ.Μ.Ε. — αλήθεια, όπως το Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ, που εκδόθηκε από την Κίνηση για την Υπεράσπιση των Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων και την Πρωτοβουλία ενάντια στην Κρατική Καταστολή και το Καππάνα για την Άμεση Απελευθέρωση των 18 φυλακισμένων για τα Γεγονότα του Πολυτεχνείου στις 24 & 25/10/91 που εκδόθηκε από κάποιους συντρόφους που πρωτοίγαν την ανωνυμία.

Και, φυσικά, δεν θα παραλείψουμε να αναφέρουμε και τις εκδηλώσεις των Αναρχικών συντρόφων σε άλλες χώρες, στις οποίες είχαμε αναφερθεί λεπτομερέστερα στο τεύχος 58 του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ.

Στις 27/2/92, μετά από έρεση "υπέρ του νόμου", που είχε ασκήσει ο εισαγγελέας κατά της αδικητικής απόφασης, έγινε στο εφετείο της Αθήνας η δίκη των καταληψιών της Ακρόπολης. Το εφετείο τους αδίκωσε και πάλι.

Στις 18/2/92, το μικτό ορκωτό δικαστήριο του Πολυτεχνείου Χαλκιδικής ανέβαλε την εκδίκαση της υπόθεσης των συντρόφων μας Δημήτρη Βόγλη και Κώστα Ανδρεάδη, λόγω ασθένειας του τελευταίου. Του ευχόμαστε περαστικά κι ευχόμαστε (και θα φροντίσουμε εμείς γι' αυτό — όπως έλεγε και ο Βολφ Μπίρμαν) και στους δύο ΤΑΞΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΣΚΕΥΩΡΙΑΣ.

Με την ευκαιρία αυτή, ας πούμε ότι οι μπάτσοι, που στις 6/5/1989 είχαν στείλει το Δημήτρη Βόγλη στο νοσοκομείο — όταν ο τελευταίος είχε διαμαρτυρηθεί για τον άγριο ξυλοδαρμό νεαρού τοξικομανούς, μπροστά στα μάτια του — ήταν οι: Δημήτριος Σεραμέτης του Γεωργίου (αριθ. αστυν. μητρώου: 233713) Δημήτριος Τσιγαρόπουλος του Ηλία (αρ. α.μ.: 243905), Γρηγόριος Ρίζος του Αλέστη (αρ. α.μ.: 231668) και ένας ακόμη του οποίου τα στοιχεία δεν εββαριβόθηκαν. Όλοι υπηρετούσαν στο Γ' αστυνομικό τμήμα Θεσσαλονίκης.

Ο Χ Ι Ε Τ Η Ν Ε Α Σ Κ Ε Υ Ω Ρ Ι Α ! ! !

Με σύμφωνη γνώμη του ανακριτή Νεκτάριου Βαζαίου και του εισαγγελέα Μωυσίδη, στις 21/2/92, προφυλακίστηκαν, σαν "επιβαρύνοντες", ύποπτοι φυγής κλπ., οι σύντροφοι Γιάννης Μπαλής και Θόδωρος Τριανταφύλλης.

Οι δυο σύντροφοι κατηγορούνται σαν δράστες "φθορών, κλοπών και άλλων αδικημάτων", κατά τη διάρκεια της κατάληψης του Πολυτεχνείου, μετά την προκλητική απόφαση της απόφασης του δολοφονού Μελλίστα, το Γενάρη-Φλεβάρη του 1990. Σε βάρος τους έχουν καταθέσει δυο -- προφανώς, κατασκευασμένοι απ' την ασφάλεια -- "αυτόπτες μάρτυρες": ο ιδιοκτήτης του χαρτοπωλείου-ψιλικατζίδικου, που λειτουργεί στο χώρο του Ε.Μ.Π., Παναγιώτης Νικολακόπουλος και η γυναικά του, δικηγόρος Σοφία Νικολακοπούλου-Σουκιάνη, που υποτίθεται ότι είδαν τους δυο συντρόφους "να φθείρουν & να κλέβουν" και τους "αναγνώρισαν", όταν οι ασφαλίτες τους έδειξαν τις φωτογραφίες τους, αλλά και όταν τους τους υπέδειξε ο ανακριτής.

Περιττεύει να πούμε ότι τίποτα παραπάνω δεν ευσταθεί, αφού ο Γιάννης Μπαλής, αποδεδειγμένα, εκείνη την εποχή δεν βρισκόταν στην Αθήνα και, φυσικά, δε συμμετείχε σ' εκείνη την κατάληψη κι αφού η "αναγνώριση" του Τριανταφύλλη έγινε από μάρτυρες τέτοιου αξιόπιστου.

Βέβαια, δεν είναι η πρώτη φορά που κάποιοι "αυτόπτες" αναγνωρίζουν δράστες καθ' υπόδειξη των αστυνομικών — αλλά και των δικαστικών — δικαστικών αρχών. Αντίθετα, μπορούμε να πούμε ότι αυτός είναι ο κανόνας, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για κατηγορούμενους, με τους οποίους οι μπάτσοι έχουν "προηγούμενα". Οι "μάρτυρες", είτε ψεύδονται, είτε πείθονται απ' τους μπάτσους και τους ανακριτές, ξέρουν ότι δεν κινδυνεύουν να διωχθούν για ψευδορκία, ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση κλπ., αφού έχουν τις πλάτες της ΕΛ.ΑΣ. και της δικαιοσύνης.

Πιστεύουμε ότι, όσοι θέλουν να λέγονται ΕΝΤΙΜΟΙ — όσο κι αν αποδέχονται την κρατική "νομιμότητα" — ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ, θα πρέπει να κινητοποιηθούν και να απαιτήσουν να γίνεται, και στην χώρα μας, η αναγνώριση των υπόπτων με κάποιες διαδικασίες που να εγγυώνται την ανεπηρέαστη κρίση των αυτοπτών μαρτύρων και, εν πάση περιπτώσει, ν' απαιτήσουν την άμεση απελευθέρωση όσων διώκονται ή έχουν καταδικαστεί με τέτοιου είδους κατασκευασμένες "αναγνωρίσεις".

Όσο για μας, είμαστε πεισμένοι για την αθωότητα των δυο συντρόφων μας και θα τους υπερασπιστούμε. Πέρα, όμως, απ' αυτό, θα υπερασπιστούμε και το ΔΙΚΙΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ ΚΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΕ "ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ".

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ, για μια φορά ακόμη, σ' όλους εκείνους που "θρήνησαν" και "θρηνούν" για τις "καταστροφές" που προκαλούνται, κατά τη διάρκεια των κοινωνικών συγκρούσεων: ΕΣΕΙΣ ΜΙΛΑΤΕ ΓΙΑ ΒΙΤΡΙΝΕΣ...

ΕΜΕΙΣ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΖΩΕΣ !!!

ΟΤΑΝ ΕΝΑΣ "ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ" ΔΕΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΟΣ

15 ΧΡΟΝΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ,

ΠΡΕΠΕΙ

ΝΑ ΚΑΤΑΕΤΡΕΦΕΤΑΙ !!!

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ / ΑΘΗΝΑΣ.

1-3-1992

Στις 15/2/92, έγινε τελικά η μεγάλη επίδειξη εθνικιστικής υστερίας, που είχε οργανωθεί απ' τη δεξιά — μ' επικεφαλής τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. — στη Θεσσαλονίκη. Κάποιες — αρκετές, πρέπει να παραδεχτούμε — χιλιάδες κόσμου, έσπευσαν να διακηρύξουν την "ελληνικότητα" της Μακεδονίας & να απαντήσουν με το δικό τους εθνικισμό στον εθνικισμό των άλλων, που διακηρύσσον την "ολαβικότητα" της. Παρόμοιες εκδηλώσεις οργανώθηκαν και σ' άλλες ελληνικές πόλεις, αλλά και στη Μελβούρνη της Αυστραλίας, στην Οττάβα του Καναδά και σ' άλλα μέρη του κόσμου, όπου οι ομογενείς έσπευσαν κι αυτοί να ρίξουν το δικό τους "λάδι στη φωτιά" — κι του ασφαλούς, βέβαια, αφού, ότι και να γίνει, δεν θα είναι αυτοί που θα πάνε να πολεμήσουν — που ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΑΝΑΨΑΝ ΟΥΤΕ ΘΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΟΥΤΕ ΟΙ ΣΛΑΒΟΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΝΤΕΛΕΣ ΞΕΝΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΠΟΛΥΘΕΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ. Εμείς, που δε θέλουμε καμιά κυβέρνηση — Αθηναϊκή ή Σκοπιανή — ζητάμε απ' τις αντίστοιχες χώρες ν' αφήσουν τους κατοίκους της περιοχής στην ησυχία τους, κι από τους κατοίκους της περιοχής, ν' αναλάβουν οι ίδιοι τις τύχες & τη ζωή τους.

"Όταν οι βόρειοι γείτονές μας ρίχνουν λαίμαργα ελλείμματα πάνω στο διαμάντι, που λέγεται Ελλάδα,εμείς βρισκόμαστε στην αγκαλιά μιας καινούριας παγκόσμιας δύναμης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας..."Το είχε το μέλος της κεντρικής επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας,Ειρήνη Μαυροπούλου,τη "μέρα της γυναίκας" (8/3/92),μιλώντας σε γυναίκες ακριτικών χωριών του νομού Καβάλας. ΕΛΛΗΝΙΣΤΕΣ,ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΑΒΟΥΣ ΜΑΤΑΚΗΔΕΣ ! ΝΑ ΙΣΤΙΣ ΑΓΚΑΛΙΞΕ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ !!!

Μόνο,που δεν τα πολυκαταλαβαίνουμε όλα αυτά... Γιατί,αν η ΕΟΚ μας προστατεύει από τους βόρειους γείτονές μας,τότε γιατί έχουν λυσάξει όλα τα φιλοβαλερνικικά μέσα μαζικής εξασφάλισης να μας βάλουν να सम्ποτάρουμε τα ολλανδικά : και τα ιταλικά προϊόντα; Και γιατί ο εκπρόσωπος του ιταλικού κοινοβουλίου,Πίκολι,αποκαλεί τους Έλληνες "εθνικιστές και αντιευρωπαϊούς";Και γιατί μας φταίει πότε το Βατικανό και πότε η Γερμανία;Και,φυσικά,αφού έχουμε τέτοιες πλάτες,πούς μπορεί να μας πει προς τί τα πανευρικά συλλαλητήρια και οι κινητοποιήσεις των ομογενών για "να εμποδίσουμε την αναγνώριση της δημοκρατίας της Μακεδονίας, από τους Ευρωπαίους",τους τόσο προστατευτικούς συμμάχους μας;

Αν πόλη τα παραπάνω είναι ψέμματα,τότε γιατί δεν έχουν ακόμα συλληφθεί τα μέλη της κυβέρνησης,που εξακολουθούν να μας εκθειάζουν τους - αλλά και να μας ξεπουλάνε στους - Ευρωπαίους (και άρα στους Σλάβους),διαπραττοντας έτσι το τιμωρούμενο με θάνατο αδίκημα της εσχάτης προδοσίας; Και γιατί,μαζί τους,δεν συλλαμβάνεται και η αξιωματική αντιπολίτευση,που σύσσωμη γλύφει κι αυτή τους Ευρωπαίους;

Εκτός,βέβαια,αν - όπως πιστεύουμε -δεν κινδυνεύουμε από τους Σλάβους και τους Αλβανούς,οότε,για μια φορά ακόμα, προβάλλει το αιώνιο ερώτημα:ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ ΑΠ'ΤΟΥΣ ΣΩΤΗΡΕΙΣ;

Νέο,λοιπόν, νομοσχέδιο ετοιμάζεται για τα ναρκωτικά.Οι συζητήσεις ειδικών επί ειδικών δίνουν και παίρνουν (βλ. & τα σχετικά γράμματα από τη φυλακή).Ανάμεσα στους πολλούς,υπάρχουν και κάποιοι που ζητούν να εκβιάζεται στους εμπόρους ναρκωτικών η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ !

Είναι πράγματι φρικτό αυτό που κάνουν οι έμποροι ναρκωτικών... Οποιος έτυχε να δει κάποτε κάποιο άτομο με στερεοτικό σύνδρομο,δεν θα μπορούσε να το ξεχάσει ποτέ. Είναι,ωστόσο,ΦΡΙΚΤΟΤΕΡΟ το να αφαιρείς τη ΖΩΗ ενός ανθρώπου εν ψυχρώ.ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΦΡΙΚΤΟ ΤΟ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ, ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΕ ΣΤΥΓΕΡΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ... θα πρέπει να πούμε ότι, όπως και παραπάνω, όποιος έτυχε να παρακολουθήσει κάποια εκτέλεση - έστω και στην τηλεόραση - δεν θα μπορούσε να το ξεχάσει σ'όλη του τη ζωή. Πολύ περισσότερο,δεν είναι δυνατόν να ξεχάσει εκείνος που έτυχε να συμπετάσχει σε ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ.

Πριν από λίγες μέρες,χρειάστηκε η παρέμβαση του κατράρχη Αλεξανδρείας,για να μην εκτελεστούν κάποιοι Έλληνες έμποροι ναρκωτικών στην Αίγυπτο.Στο Ιράν,καθημερινά σχεδόν,εκτελούνται 5-6 έμποροι ναρκωτικών,ΧΩΡΙΣ Η ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΝΕΤΑΙ, ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΣΕ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ.Και,βέβαια,ΒΑΣΙΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΟΤΙ ΠΟΛΛΟΙ ΑΠ'ΤΟΥΣ ΕΚΤΕΛΕΣΜΕΝΟΥΣ ΗΤΑΝ ΑΘΩΟΙ κι ότι αρκετών το μοναδικό έγκλημα ήταν η αντικαθεστωτική δραστηριότητα...

Για όσους δεν το πήραν ακόμα είδηση : οι εκλογές για την κάλυψη της βουλευτικής έδρας που έμεινε χωρίς... κ... επάνω της,μετά τη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του Μήτσου Τσοβόλα, θα γίνουν στις 5/4/92.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΕΙΝΕΙ,ΛΟΙΠΟΝ,ΚΑΜΜΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΧΩΡΙΣ ΕΝΑΝ Κ... ΕΠΑΝΗ ΤΗΣ ΤΡΕΠΤΕ ΟΛΟΙ ΣΥΣΤΗΜΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ ΤΗΣ 4 ΑΠΡΙΛΗ 1992 ! Αν δεν έχετε ακόμη αποφασίσει πούδ'ν... θα ψηφίσετε για να κάτσει στην έδρα,μήν ανησυχείτε.ΡΙΕΤΕ ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΕΝΑ ΣΩΒΡΑΚΟ! Ετσι κι αλλιώς,αυτό που φοβάτε το εφοβήματι η εφορία...

Κι αφού το "εποφθαλμιά" βγάξει..κάποια μάτια δημοτικιστών,ας πούμε κι ότι δεν μας διαφεύγει και η περιττολογία,εφόσον έδρα και κ... είναι ένα και το αυτό.Αλλωστε είναι φανερό ότι όταν οι βουλευτές χειροκροτούν,από τις έδρες τους, τους αρχηγούς τους,δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να... ΑΦΕΔΡΟΚΡΟΤΟΥΝ!

*****
ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΡΑΜΠΟ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ!
(αποκλειστικές πληροφορίες του Αααα !!!)

Την 1η πρωινή ώρα της Τρίτης,4/2/92,οι κάτοικοι της περιοχής Σκιάδου & Πατρίων ξύπνησαν από κάποιους ασυνήθιστους θορύβους στο δρόμο.Μισάνοιξαν τα παράθυρα και αντίκρισαν με τρόμο δεκάδες κρανοφόρους,με το δάχτυλο στη σιαγόνα των αυτιών των δέντρων τους,με αλεξίσαιρα γιλέκα,με χειροβομβίδες,να εισβάλουν στο σκοτεινό κι έρημο κτίριο της οδού Σκιάδου 49β'.

Κάποιοι,πιο τολμηροί,ρώτησαν για να πάρουν τη διακριτικότητα απάντηση:"Ήθελε μέσα και να μη σας νοιάζει!...".

Όσοι περιμένα να δουν τους μπάτσους - για τί άλλο θα μπορούσε να επρόκειτο ; - να βράζουν μέσα στ'ο κτίριο κάποιους τρομοκράτες ή έστω κάποια μπαζούνα,απογοητεύτηκαν. Υστερα από λίγη ώρα,οι Ράμπο αποχώρησαν,χωρίς,φυσικά,να δώσουν καμιά εξήγηση,ούτε σ'όσους περιόικους έχασαν τον ύπνο τους εκείνο το βράδυ,αλλά ούτε και στους δημοσιογράφους που τους ρώτησαν την άλλη μέρα και - όπως είναι "φυσιολογικό" - ούτε και στη βουλευτίνα των Οικολόγων-Εναλλακτικών που κατάρθεσε και επίσημη ερώτηση στη βουλή προς τους "αυθόδους υπουργούς δικαιοσύνης και εθμόσιας τάξης",αφού το κτίριο της οδού Σκιάδου 49 β στεγάζεται το "ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ" και φιλοξενεί την "ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΤΗΣΙΩΝ",που είναι μέλος της "ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ".

Πιστεύουμε πάντως ότι στόχος της επιχείρησης δεν ήταν,ούτε η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ,που είχε φιλοξενηθεί στο εν λόγω κτίριο, ούτε τα φύλλα των ΝΕΩΝ ΤΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ...

Σύμφωνα με εγκυρότατες πληροφορίες του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, η αστυνομία και η Ε.Υ.Π. είχαν εγκλωβάσει πληροφορίες (που είχαν δώσει στον Τσεβά εγκλωβισμένο δημοσιογράφο),ότι στο κτίριο έμεναν ηγετικά στελέχη της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (οιλίνη,Μπίστης,Κορόβης κλπ.). Τα παραπάνω μαθεύτηκαν από την παρακολούθηση του τηλεφώνου των ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ (ο επαίτης - ος αριθμός του οποίου τελειώνει σε 170 και τα τέσσερα πρώτα του νομμάρα είναι γνωστά με την κωδική ονομασία "ΑΝΤΙ",οπότε έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι το επόμενο "ντου" θα γίνει στο σπίτι του Παπουτσάκη).

Η ιστορία,ωστόσο,φαίνεται ότι πηγαίνει πολύ μακρύτερα,αφού ανώτατοι αξιωματικοί του ΟΠΕ - συγγνώμη - της ΕΛ.ΑΣ. αποκάλεσαν σε συνάντη μες ότι ανώτερος στόχος της επιχείρησης, ήταν το ξεσκέπασμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.,το οποίο παρακολουθούσε μεν το τηλεφώνου,κόμψτε δε τους ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ. Ετσι,με προσωπική εντολή της Ντόρας Μησογιάννη,οι δικτικές σχέσεις συνέχισαν την παρακολούθηση του τηλεφώνου και του κτιρίου,ώστε να τους πιάσουν στα ΠΡΑΞΑ. Εδώ σφριβώς - λόγω ΠΡΑΞΩΝ,αρχίζει και η ανάμειξη των ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ-ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ στην υπόθεση.

Η επιχείρηση απέτυχε λόγω της έγκαιρης παρέμβασης ΠΑΣΟΚΤΩΝ πλάκωτα,που υπηρετεί στην ΕΛ.ΑΣ.,ο οποίος πρόλαβε να ειδοποιήσει τους ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ να μην κάνουν,μαζί με τις ρουκέτες και τους πυραύλους τους,προς άγνωστη κατεύθυνση. Κουβεϊτιανόι αξιωματικοί δήλωσαν σχετικά... (μας συγχωρείτε,αλλά το ρόλο που έπαιξαν σ'αυτή τη βράμια ιστορία οι πράκτορες του Ιράν και του Κουβέιτ,θα σας τον ΑΠΟΚΑΛΥΨΩΜΕ ΟΤΑΝ ΘΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙ Ο κ.ΤΣΕΒΑΣ...).

*****

Με αίσθηση ακύρωσης, το περιβαλλοντικό και πολιτιστικό σωματείο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΣΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ και το πολιτιστικό,μορφωτικό και ψυχιατρικό σωματείο ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ προσέφυγαν στις 24/1/92 στο συμβούλιο εκπαιδείας,κατά της απόφασης της 5/11/91 (δημοσιεύτηκε στην αφημερίδα της κυβέρνησης,27/11/91,στο τεύχος Β',Νο.979),με την οποία το υπουργείο πολιτισμού εκτενέει την ακοφίλωση του κήπου,την καταστροφή του φυσικού κλούου,την καταδάφηση των βοηθητικών κτισμάτων και του μανδρότουχου κλπ. του ακινήτου,που βρίσκεται στη γωνία των οδών Ευγε-

Με τυμπανοκρουσίες - ακόμη και με έγκλημα δελτία ειδήσεων σε ραδιόφωνο & τηλεοράσεις - αναγγέλθηκε η νέα εκπαιχία των λαγυμικών της ΕΛ.ΑΣ. και της στρατιωτικής αστυνομίας:Βρέθηκαν τα όπλα που είχαν κλαθεί από στρατόκεδο της Χίου.Παρ'όλες τις φανταρές,ωστόσο,δεν φαίνεται να ανακαλύφθηκαν "τρομοκράτες".Και είναι φυσικό. Αφού,οι στρατοκράτες που έχουν υπονομεύσει το νησί με κάθε λογής θανατηφόρα εργαλεία θεωρούνται κάθε άλλο παρά ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙ...

Στις 15/4/92 θα γίνει,τελικά, η δική του Κυριάκου Μαζοκόπου στο μικτό αρχαιό δικαστήριο της Αθήνας.Οι πρώτες αφίσσες κυκλοφόρησαν κίλδλας από την Αναρχική ομάδα Χανίων.Βέβαια,δ' αναφερόμενη και πάλι στην υπόθεση αυτή στο επόμενο τεύχος. Θα θέλαμε,ωστόσο,να τονίσουμε την τεράστια διαφορά, που ξεχωρίζει την αίσθηση αυτή από άλλες-μ' άλλα θέματα- που κυκλοφορούν αυτή την εποχή : απευθείας δεν γίνεται λόγος για πολιτικούς κρατούμενους,και ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ,αφού ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ...

Το βραβείο "ηγετικής γυναικείας προσωπικότητας" απένειμε το "Διεθνές Κέντρο Γυναίκας", που εδρεύει στις Η.Π.Α.,...στη Ντόρα Μπακογιάννη. Πριν πει κανείς ό,τιδήποτε για "λάθη, α- γνοία κλπ.", διευκρινίζουμε ότι το εν λόγω ίδρυμα έχει βρα- βεύσει και τη Σιμόν Βέιλ, τη Μιναζίρ Μισότο, ακόμη και την Κοραόν Ανίνο! Βλέπετε, μπορεί η Διεθνής Αιδησιότητα να αφιερών- νει μιάμιση ολόκληρη σελίδα στα βασιλιστήρια που υπέστη η Στέλλα Ευγενικού (στην αναφορά της για τα ανθρώπινα δικαι- ώματα στην Ευρώπη, που κυκλοφόρησε το Νοέμβριο του 1991), όπως φαίνεται όμως, το Διεθνές Κέντρο Γυναίκας δεν διαβάζει παρά μόνο τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΡΥΘΟ, όπως διαβάζει και τους αντίστοιχους ρύθους των χαρτών των οποίων βραβεύει τις "αρχηγίνες"... ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ "ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΓΥ- ΝΑΙΚΑΣ"...

Στις 2/3/92, αναβλήθηκε για τις 15/10/92 η δίκη των καταλη- ψιών της ΒΙΛΛΑΣ ΑΜΑΛΙΑΣ, που είχαν πιστωθεί κατά τη βίαιη εκ- κένωση του κτιρίου, πριν την ανακαταλήψη...

Σε φιλάνθρωπο 40 ημερών ο καθένας καταδικάστηκε, στις 28/2/92 οι Γ.Π. και Δ.Ν. (δεν δέχονται οι ίδιοι ν' ανακοινωθούν τα ο- νόματά τους) απ' το αυτόματο τριμελές πλημμελειοδικείο, επει- δή είχαν κολλήσει αφόσες συμπαράστασης στους 5 δικαζόμε- νους, στο ερωτικό, για τη συμμετοχή τους στη μαθητική διαδήλωση της 24/10/91. Οι δυο καταδικασθέντες άσκησαν έφεση...

Με δηλώσεις του στον τύπο, ο Μιλτιάδης Εζερί πρότεινε τη δημιουργία ειδικού σώματος "εθνοφυλάκων", στα βόρεια όντα της χώρας που κινδυνεύουν από την εισβολή των Αλβανών και - σε λίγο - των Γιουγκοσλάβων. Μήπως θυμάται κανείς, σε τί άλλο χρησίμευαν οι Μ.Α.Υ. (Μονάδες Ασφαλείας Υπαιθρου) και τα Τ.Ε.Α. (Τάγ- ματα Εθνικής Ασφαλείας) ;

"ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ". Σύνθημα γραμμένο στον τοίχο της κατάντη της οδού Φυλής και Φερρών, που τέλειωσε κάπως άδοξα, στις αρχές του περασμένου μήνα...

Με οριστικό κλείσιμο απειλούνται, λόγω "αποκρατικοποιήσεων", τα ναυπηγεία του Νεωρίου της Σύρου. Απ' το κράτος τα έ- στειλε, κυριολεκτικά, στο διάολο, με τις διάφορες διοικήσεις τους, τώρα, τα ξε- πουλάνε για ένα... ταξίδι της κυρα-Μα- ρίνας, της Ντόρας και των ευνοούμενων τους... Όσο για τους εργαζόμενους, αυ- τοί σήκωσαν, για μίαν ακόμη φορά, τις μαύρες σημαίες...

Μόνο, που θα θέλαμε να πούμε δυο λόγια στους φίλους εργαζόμενους με τις μαύρες σημαίες : ΟΙ ΜΑΥ - ΡΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, συμβολίζουν την ΑΠΟΦΑΣΗ εκείνων, που τις κρατάνε, Ν' ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ. Αν λοιπόν, σέβονται τις μαύρες σημαίες τους, ας μην τις κρατά- νε όταν ξέρουν ότι θα τις παρατήσουν μόλις ο πρώτος πολιτι- κάντης τους τάξει μερικά ψίχουλα...

"Σήμερα, δυστυχώς, η Ελλάς αναρχείται και οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά των, όπως έλεγε ο Θουκυδίδης κατά τον Πελοπον- νησιακό πόλεμο. "Είμαι" - όχι όπως έλεγε ο Τσαρούχης - "ό,τι δηλώσεις" αλλά ό,τι σε... δηλώσουν! Η χώρα κυριαρχείται α- πό οργανωμένα συμφέροντα κι από παρωχημένους πολι- τικούς. Υπάρχει συνεπώς η ανάγκη ν' αποκατασταθεί η έννοια των λέξεων και να παραδοθεί η σκυτάλη στην νέα γενιά. Να δο- δει έμφαση στην ποιότητα, - για να αντισταθμίσουμε την ποσό- τητα...". Αυτά είπε ο οικονομικός δημοσιογράφος Κώστας Κόλ- μερ, στις 9/12/91, στη διάρκεια τελετής, κατά την οποία του α- πονεμήθηκε από το "Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών" το βρα- βείο "Χρυστόφορος Καποδίστριας" (πρόκειται για έναν από τους ιδρυτές της "Πειραικής-Πατραϊκής" κι από τους στυγερότερους εκμεταλλευτές των εργαζομένων). Και συνέχισε : "...δεν είναι τυχαίο, ότι... η Ελλάς συμπλήρωσε 2.500 χρόνια από την εγκα- θέδρυσή, όχι μόνον της πρώτης δημοκρατίας, αλλά και της πρώτης α ν α ρ χ ι α ς και της πρώτης τυραννίας...". Μαθητής και κολλητός αστέρων της οικονομικής δημοσιογραφίας, σαν τον ανεκδιήγητο Γιάννη Μαρίνο, ο Κώστας Κόλμερ, δεν ήταν δυνα- τόν να μείνει πίσω στην παραποίηση ιδεών, στην πλαστογράφηση ιστοριών και στην εσκεμμένη αλλοίωση του νοήματος των λέξε-

ων, όπως "έλεγε κι ο Θουκυδίδης"... Έτσι, ο κύριος αυτός α- γνοεί το ότι εκείνο που ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΜΑΧΟΝΤΑΙ, είναι ΤΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΜΗ- ΜΙΣΤΩΝ-ΛΑΚΕΔΩΝ ΤΟΥΣ, δηλαδή ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ. Όσο για τα υπόλοιπα, περί "έμφασης στην ποιότητα", περί "πα- ράδοσης της σκυτάλης στη νέα γενιά", περί "πρώτης αναρχίας" στην Ελλάδα κλπ., το μόνο που δείχνουν είναι ο διχασμός της προσωπικότητας και το μέγεθος της ψυχο-διανοητικής δι- αταραχής του σμιλούντος...

"Reshaping Europe" ("Ανασχημάτιζοντας την Ευρώπη"), είναι ο τίτλος μιας μελέτης, που κυκλοφόρησε το Σεπτέμβριο του 1991 από την "Europan Roundtable of Industrialists", δη- λαδή την "Ευρωπαϊκή Στρογγυλή Τράπεζα Βιομηχανών", που απο- τελείται από 45 απ' τους μεγαλύτερους βιομηχάνους κι αιμοπό- τερες όλων των κατόικων του πλανήτη. Στο νούμερο 9 των ΠΡΟΒΛΗ- ΜΑΤΕΜΩΝ (ένδετο φυλλάδιο στο ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙ- ΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ, τεύχος 534, Δεκέμβριος 1991) αναδημοσιεύονται κάποια αποσπάσματα απ' αυτή τη μελέτη, κάτω από τον τίτλο "Η ΑΝΕΡΧΗΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ". Ας δούμε, λοιπόν, πώς αντιλαμβάνονται τη διάσταση αυτή τα αρεντικά : "Η κατ' εξο- χήν ανεξάντλητη πηγή δύναμης και ενεργείας στην Ευρώπη

βρίσκεται στους ίδιους τους κατοίκους της, όπως άλλωστε συνέβη καθ' όλη την δι- όρκεια της ευρωπαϊκής ιστορίας... Η αν- θρώπινη διάσταση" είναι ζωτικής σημασί- ας για τον κόσμο της εργασίας και η Βι- ομηχανία έχει πολλούς ρόλους να διαδρα- ματίσει. Ωστόσο, από την ανάγκη για αν- ταγωνισμό, πρέπει να ενεργοποιηθεί εκα- τομμύρια άτομα και να τους κάνει να δώ- σουν τον καλύτερό τους εαυτό... Εάν δεν μπορέσουν να ενσωματώσουν αυτή την "αν- θρώπινη διάσταση" στις επιχειρήσεις... η ηγεσία τους δεν πρόκειται να τύχει α- ποδοχής... Εργατικό δυναμικό με εξαιρε- τικά υψηλά επίπεδα εκπαίδευσης και α- φροσύσεως στην εργασία... Επιχειρηματικό πνεύμα σε όλα τα επίπεδα... Ιδιαίτερη έμφαση στις παραδοσιακές συνήθειες των παλαιότερων σχετικά με την εργασία, κα- τά τρόπο ακριβή και πειθαρχικό... Η εκ- παίδευση δεν μπορεί να παραμείνει στοιχειώδης εθνικού και περιφερειακού εν- διαφέροντος...". ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΥΓ- ΚΙΝΗΤΙΚΟ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ!

Στις 20/2/92, βόμβα εξερράγη στο κέντρο ΚΑΝ-ΚΑΝ, ο ιδιοκτήτης του οποίου, Γουρ- γουράκης, έχει στενές σχέσεις με ακροδε- ξιούς, νεοδημοκράτες, μπάτσους και με με- γαλέμπορους ναρκωτικών. Την ευθύνη της ενέργειας ανέλαβε η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ "Ε.Λ.Α.- 1η ΜΗ",

Αίγες μέρες αργότερα, στις 26/2/92, άλλη βόμβα εξερράγη, στην περιοχή του θρησίου. Στόχος ήταν μια κλοβή των ΜΑΤ που κα- τοστράφηκε εντελώς, ενώ τραυματίστηκαν σοβαρά 18 μπάτσοι και ένας πολίτης, του οποίου το αυτοκίνητο είχε σταθεί πίσω από την κλοβή στον παγιδευμένο σηματοδότη. Ο τραυματισμένος πο- λίτης βγήκε απ' το νοσοκομείο, λίγες μέρες αργότερα και υπο- σέθηκε να... κρατάει στο μέλλον τις αποστάσεις και στην περίπτωση που μπροστά του πηγαίνει αυτοκίνητο της ΕΛΑΣ να τις κρατάει διπλές...

Την ευθύνη της νέας έκρηξης ανέλαβαν από κοινού οι ΕΠΑΝΑ- ΣΤΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ" ΚΑΙ "1η ΜΗ", την επόμενη μέρα, με θάξιδη προκήρυξη, που έστειλαν σε διάφορες εφημερίδες, οι οποίες δεν δημοσίευσαν, παρά ελάχι- στες γραμμές - λόγω της εισαγγελικής απαγόρευσης του Τσε- βά - απ' τις οποίες, πάντως, προκύπτει ότι οι δυο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙ- ΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ συγχωνεύονται σε μία...

Ανεξάρτητα, πάντως, από τα συναισθήματα που μας γενούν οι ε- νέργειες της 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, του Ε.Λ.Α., της 1ης ΜΗ κλπ., το ζη- τούμενο δεν φαίνεται να υλοποιείται... Και το ζητούμενο δεν είναι άλλο από την αλλαγή των κοινωνικών δομών και του τρό- που της ζωής μας. ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΟΥΝ ΟΙ ΟΠΙΕΣ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ" ΚΑΙ ΟΙ ΟΠΟΙ- ΔΗΠΟΤΕ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ". ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΕΧΟΥΜΕ... ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΧΩΡΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΙΠΕΙ!

Ενας χρόνος πέρασε από τις μέρες εκείνες, που οι "σύμμαχοι" σκόρπισαν το θάνατο στις πόλεις και τα χωριά του Ιράκ... Ένας χρόνος πέρασε απ'όταν οι Ιρακινοί ΕΚΟΥΝΤ σκόρπισαν την αγωνία και τον τρόμο στις πόλεις και τα χωριά της Σαουδίας Αραβίας, του Ισραήλ κλπ... Ένας χρόνος πέρασε...

...Και, όπως ήταν αναμενόμενο, κολλά έχουν ξεχαστεί μέσα στη δίνη των δόσεων ακολούθησαν...

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, σε μια προσπάθεια να μην ξεχάσει, δημοσιεύει αποσπάσματα από διάφορα άρθρα της εποχής ή μεταγενέστερα, σε σχέση με τα όσα έγιναν, αλλά και με όσα είναι πιθανό ν'ακολουθήσουν τον ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ.

ROME DECLARATION ON PEACE AND COOPERATION ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

(Εκδόθηκε από τους αρχηγούς των κρατών και των κυβερνήσεων που συμμετείχαν στη συνάντηση του Βορειο-Ατλαντικού Συμβουλίου - του ΝΑΤΟ - στη Ρώμη, στις 7 και 8 Νοέμβρη 1991).

"...Ευρύτερες προκλήσεις.

19. Η Στρατηγική μας Αντίληψη υπογραμμίζει το ότι η ασφάλεια της Συμμαχίας πρέπει να παίρνει υπ' όψη της την παγκόσμια συγκυρία. Τονίζει τους ευρύτερους φάσεις κινδύνους, που περιλαμβάνουν τη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής, τη διακοπή της ροής των ζωτικών αγαθών και τις πράξεις τρομοκρατίας και σπασιοτάς, που μπορούν να επηρεάσουν τα συμφέροντα της ασφάλειας της Συμμαχίας μας. Επαναβεβαιώνουμε τη σημασία των ισχυρών ρυθμίσεων της Συμμαχίας, για την ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των Συμμάχων, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συμφωνίας της Washington, και για τον - όποτε απαιτείται - συντονισμό των προσπαθειών μας, περιλαμβανομένων και των αντιδράσεών μας σε παρομοίους κινδύνους. Θα συνεχίσουμε ν'αντιμετωπίζουμε τις ευρύτερες προκλήσεις, στις συνδιασκέψεις μας και στα ενδεδειγμένα πολυμερή φόρουμ, με την ευρύτερη δυνατή συνεργασία με άλλα κράτη...

(Ολοκλήρωση η διακήρυξη δημοσιεύεται στο "ΝΑΤΟ - REVIEW", Νο 6, Δεκέμβρης 1991).

*****

Θ Υ Ε Λ Λ Α Σ Τ Ο Ν Κ Ο Λ Π Ο

Ο "Πόλεμος του λίβινγκ ρουμ"! Μήνες ολόκληρους στην οδό της τηλεόρασης κάθε οικογένειας...

...Ο πόλεμος στον Κόλπο τελείωσε. Μια Νέα Αμερικανική Τάξη Πραγμάτων εγκαθίσταται. Όχι μόνο στην Αραβία, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή. Με σοβαρότατες επιπτώσεις και για τα Βαλκάνια και την Ελλάδα, λόγω της στρατηγικής αναβάθμισης αλλά και της εσωτερικής αστάθειας που συνεπάγεται για την Τουρκία η Νέα Τάξη Πραγμάτων, την οποία επιδιώκουν να επιβάλουν οι Η.Π.Α. στη Μέση Ανατολή.

Η διαιρηγμένη αυτοί αφιρβός του θέματος -- Νέα Τάξη, Τουρκία, Βαλκάνια -- αποτελεί ανάγκη εξαιρετικής προτεραιότητας. Είναι ολοφάνερο ότι η "θύελλα στον Κόλπο" μετακινείται βορειοδυτικά -- προς τα Βαλκάνια !

(από τον πρόλογο του βιβλίου των Γ. Δελαστικ και Κ. Γιαννίου ΘΥΕΛΛΑ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ, εκδόσεις ΣΤΑΧΥ, Αθήνα 1991).

*****

Τ Ο Ε Θ Ν Ο Σ - Κ Ρ Α Τ Ο Σ Ε Ι Ν Α Ι Α Π ' Τ Η

Θ Υ Ξ Η Τ Ο Υ

Ι Μ Π Ε Ρ Ι Α Δ Ι Σ Τ Ι Κ Ο .

Βάζοντας τη στρατιωτική του δύναμη να επιβάλει μια λύση αποδοκίματη για τα συμφέροντα της Αμερικανικής επιχειρηματικής τάξης, το κράτος των Η.Π.Α. παίζει έναν ιμπεριαλιστικό ρόλο, όπως άλλωστε και το στρατιωτικό κράτος του Ιράκ που προσαρτά με τη βία το Κουβέϊτ, χωρίς να νοιάζεται για τις επιθυμίες των Κουβέϊτιανών. Όσο ο κόσμος εξοικονομεί να διαιρείται σ' ένα "άναρχο" σύστημα εντελώς ανεξαρτήτων εθνών-κρατών, ο ιμπεριαλισμός, με τη μία ή την άλλη μορφή, είναι αναπόφευκτος. Ο ανταγωνισμός πιέζει το κάθε κράτος να γίνει όσο μπορεί ισχυρότερο, ώστε να αποκτήσει την υποταγή του σε άλλα κράτη.

Αυτό είναι ανάλογο με τα αποτελέσματα του ανταγωνισμού στο οικονομικό επίπεδο. Κάθε εταιρία αναγκάζεται να ελαχιστοποιεί τα κέρλη και τις αμοιβές που παρέχει στο εργατικό της δυναμικό και να μεγιστοποιεί την οικονομική της ανάπτυξη, ώστε ν'αποκτήσει την πτώχευση και να διαβεί τα απαραίτητα αποθέματα για να επιβιώσει μέσα στον τρέχοντα και στον μελλοντικό ανταγωνισμό.

Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα έθνη-κράτη έχει παρόμοια λογική. Όπως αφιρβός ο ανταγωνισμός των επιχειρήσεων οδηγεί σε συνεχή ανανέωση στα μέσα παραγωγής, για να νικηθούν οι ανταγωνιστές της επίθεσης σε τομείς όπως το εργατικό κόστος, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα έθνη-κράτη οδηγεί σε συνεχή ανανέωση στα "μέσα καταστροφής".

"Κυριαρχήσει ή κυριασθήρουν" -- αυτή είναι η λογική του ανταγωνισμού, τόσο ανάμεσα στα κράτη, όσο κι ανάμεσα στις επιχειρήσεις. Η ιμπεριαλιστική τάση είναι εγγενής σε κάθε κράτος. Αυτό φαίνεται από τις επανειλημμένες εξηγήσεις ιμπεριαλιστικών τάσεων μεταξύ των νέων κρατών, που ανεξαρτητοποιήθηκαν μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο -- από την κυριαρχία του Βιετναμέζικου μινι-ιμπεριαλισμού στην Καμπότζη και στο Λάος μέχρι την εδαφική επέκταση και τον επιθετικό милитарισμό του Ισραήλ.

Η μόνη οδός διαφυγής απ' αυτή την παγίδα, που απειλεί το είδος μας με μιαν ατέλειωτη ανθρωπομαγή στους διάφορους πολέμους κι έναν πιθανό πυρηνικό αλισμισμό, είναι η ανάπτυξη ενός τρόπου λήψης δημοκρατικών αποφάσεων σε παγκόσμια κλίμακα. Το ανθρώπινο είδος πρέπει να αναπτύξει μια νέα μορφή εταιρισμού που θα ενώνει όλες τις διάφορες εθνικές ομάδες, με τρόπο που να επιτρέπει τις δημοκρατικές αποφάσεις και λύσεις των προβλημάτων, εξοικονομώντας ταυτόχρονα το σεβασμό της αυτο-διοίκησης της κάθε εδαφικής ομοειρούσης ανδαύτων.

Κάθε εθνική ομάδα αμεντικών, ωστόσο, θέλει να έχει τον δικό της ανεξάρτητο κρατικό μηχανισμό, έτσι ώστε να μπορεί να εκμεταλλεύεται το μόχθο της δικής της εργατικής δύναμης για να προωθή την ανταγωνιστική της θέση στην παγκόσμια σκηνή. Μια δημοκρατική παγκόσμια ομοσπονδία, επομένως, προϋποθέτει την ανάπτυξη ισχυρών εργατικών κινημάτων, στις διάφορες περιοχές, που θα μπορούσαν να πάρουν τον έλεγχο της βιομηχανίας απ' αυτές τις ομάδες των αμεντικών. Οι εργάτες της κάθε χώρας δεν έχουν κανένα μερίδιο από την εκμετάλλευση ή την εξόντωση των εργατών άλλων χωρών. Οι μόνες επιλογές είναι: ένας κόσμος βασιζόμενος στον εργατικό έλεγχο και στην εργασία που θα χρησιμεύει στο κοινό όφελος -- ή η εξοικονόμηση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και βαρβαρότητας.

(Από το άρθρο του Τ.Μ., "Just say 'No' to mid-east intervention", που δημοσιεύτηκε στο τεύχος του εθνικού του 1990 του περιοδικού IDEAS & ACTION, που εκδίδει η αντιστασιακή Η.Σ.Α./Ι.Μ.Α. -- Workers Solidarity Alliance: Συμμαχία Εργατικής Αλληλεγγύης / International Workers Association: Διεθνής Ένωση Εργαζομένων -- στις Η.Π.Α.).

*****

ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΟΠΛΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ : Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ

ΔΙΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ.

...Μέχρι τον Πόλεμο του Κόλπου, η κύρια δικαιολογία για την συνεργασία στον τομέα των όπλων έτεινε να είναι η οικονομική. Ο πόλεμος, ωστόσο, έδειξε το πόσο ζωτικής σημασίας είναι αυτή η συνεργασία για την υποστήριξη κοινών στρατιωτικών επιχειρήσεων...

(Από άρθρο του David A.R. Cooper στο ΝΑΤΟ- REVIEW Νο 5, Οκτώβρης 1991).

*****

Ο Erick Larson, Αμερικανός στρατιώτης, λιποτάκτης του πολέμου στον Περσικό Κόλπο, καταδικάστηκε σε 2 χρόνια φυλακή, στις 12 Νοέμβρη 1992. Αν και το στρατοδικείο αποτελούνταν από αξιωματικούς που πολέμησαν στον Κόλπο, ο Larson κατώτερε να γλυτώσει την ποινή του θανάτου που προβλέπει ο νόμος.

Στη διάρκεια του πολέμου, οι στρατιώτες που δήλωσαν άρνηση στράτευσης ήταν χιλιάδες. Γι' αυτό ο στρατός έθεσε σε ισχύ διάταξη που περιόριζε το δικαίωμα της αντίρρησης συνείδησης.

Η δίκη ενός δεύτερου λιποτάκτη δεν έχει σκόμη προσδιοριστεί, αλλά το κίνημα συμπαρόστασης στους λιποτάκτες μεγαλώνει συνεχώς στις Η.Π.Α.

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΣΕΙΡΑ,

ΜΕΤΑ ΤΟ ΙΡΑΚ;

...Καταστρέφοντας το Ιράκ, η Αμερικανική, η Βρετανική και οι υπόλοιπες συμμαχικές κυβερνήσεις κατέστρεψαν και τις ίδιες τους τις δικαιολογίες για τον πόλεμο. Πού θα μπορούσε, πια, να πιστέψει ότι ένας αδύναμος τριτοκοσμικός δικτάτορας, σαν το Σαντάμ Χουσεϊν, ήταν κάποτε ένας πανίσχυρος "νέος Χίτλερ", ικανός να πνίξει τον κόσμο στα χημικά του όπλα; Πώς μπορεί πια, η Washington να υποκρίνεται ότι μοναδικός της σκοπός είναι η απελευθέρωση του Κουβέιτ απ' τον έλεγχο του Ιράκ, την ίδια στιγμή που προσχίζει, πυρετωδώς, να δημιουργήσει ένα σύστημα μεταπολεμικών κρατών και συμμαχιών, που θα επιτρέψει στις Η.Π.Α. να υποδουλώσουν ολόκληρη τη Μέση Ανατολή;...

...Με τον πόλεμο του Κόλπου, έκαναν μια καλή αρχή. Όλοι, όσοι θέλουμε να βάλουμε ένα τέλος στον ιμπεριαλισμό, θα πρέπει να βιαστούμε, ώστε να είμαστε έτοιμοι, όταν θα ξαναχρηθούν οι σειρήνες του πολέμου...

(Από άρθρο του Mick Hume, εκδόθη του βρετανικού περιοδικού LIVING MARXISM - τροτσικιστικών τάσεων - στο τεύχος 30, Απριλίου 1991)

*****

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΞΑΠΑΡΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

...Οι Ηνωμένες Πολιτείες παρέδωκαν 11 περίπου δισεκατομμύρια δολάρια, με τη μορφή στρατιωτικού υλικού, στο Ιράν, απ' το 1969 μέχρι το 1979, ελπίζοντας πως έτσι θα βοηθούσαν στη σταθεροποίηση μιας ρευστής κατάστασης στη Μέση Ανατολή. Η προσπάθειά τους δεν πέτυχε. Όταν το Ιράν χρησιμοποίησε τα όπλα κατά του Ιράκ, η Ε.Ε.Σ.Α., η Παλλία κι αρκετές αναπτυσσόμενες χώρες βοήθησαν τον εξοπλισμό του Ιράκ. Αυτό το τεράστιο σπλοστάσιο, ήταν εκείνο που ανέπτυξε το Ιράν στις επιχειρήσεις του, στον πόλεμο του Κουβέιτ - Περσικού Κόλπου. Σ' αυτά τα όπλα προστέθηκαν και μερικά Αμερικανικής κατασκευής, όπως οι αντιπυλκνικοί πύραυλοι TOW και οι αντιαεροπορικοί Hawk, που τους πήραν οι Ιρακινοί, όταν επιτέθηκαν και κατέλαβαν το Κουβέιτ.

Μια έκθεση, που εκδόθηκε τον Ιούνιο απ' το Γραφείο Τεχνολογικών Εφαρμογών (Office of Technology Assessment. OTA) εξέδωσε τη σειρά αυτών των γεγονότων, για να δείξει ότι οι ΗΠΑ και οι άλλοι μεγάλοι εξαγωγείς χάνουν, βαθμιαία, τον έλεγχο των όπλων που εξάγουν (σε άλλες χώρες) καθώς και τον έλεγχο της τεχνολογίας και της βιομηχανίας που είναι απαραίτητες για την παραγωγή και υποστήριξη αυτών των όπλων...

...Ισως, αυτός που θα υποστεί τις σοβαρότερες συνέπειες, να είναι ο ρόλος που παίζουν οι μεγάλες εταιρίες παραγωγής όπλων στη δημιουργία των δυνατοτήτων παραγωγής στρατιωτικού υλικού από τις αναπτυσσόμενες χώρες. Είναι φανερό ότι να "προβλέπει κανείς έναν κόσμο, όπου τα περισσότερα απ' τα έθνη του θα είναι πλούσια σε όπλα, όπως, πολλές χώρες θα παρέχουν στους πολίτες τους ένα απαραίτητα χαμηλό βιωτικό επίπεδο.

(Άρθρο του Donald Christensen στο ένθετο - ειδικό αφιέρωμα, με τίτλο: "Gulf Legacy - War as a test lab": "Το Κληροδότημα του Κόλπου - Ο πόλεμος σαν εργαστήριο δοκιμών" του περιοδικού IEEE-SPECTRUM, τεύχος Σεπτέμβριο 1991. Το περιοδικό εκδίδεται από το Institute of Electric and Electronics Engineering: Ινστιτούτο Ηλεκτρικής και Ηλεκτρονικής Μηχανικής των ΗΠΑ).

*****

Ο Ο.Η.Ε. στη Νέα Παγκόσμια Τάξη :

ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΚΑΙ ΘΥΝΑ ΤΟΥ ΒUSH.

...Για ένα μικρό χρονικό διάστημα, στη διάρκεια των μηνών, που οδήγησαν στους πυροβολισμούς/βομβαρδισμούς του πολέμου στον Κόλπο, το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. φαινόταν να βρίσκει -ται στο κέντρο των διεθνών λήψεων αποφάσεων, στο επίκεντρο της διεθνούς εξουσίας. Στο κάτω-κάτω, το Συμβούλιο ήταν εκείνο που επέβαλλε κυρώσεις και, λίγο αργότερα, έδινε την άδεια για τον πόλεμο κατά του Ιράκ. Το Συμβούλιο ήταν εκείνο που καθόριζε προεδρίες και που αρνιόταν να περιορίσει τη δικαιοδοσία του Πενταγώνου να διεξάγει τη μάχη, εν ονόματι του Συμβουλίου, όπως και όπου το θεωρούσε κατάλληλο η Washington. Φαινόταν πως ήταν ο πόλεμος του Συμβουλίου Ασφαλείας. Στην πραγματικότητα, ωστόσο, το στραγγίλιμα κάθε ικανότητας λήψης απόφασης του Συμβουλίου από τις Η.Π.Α., αποτελούσε άσκηση, αυτή, που κάποιος αξιωματούχος του Ο.Η.Ε., στη διάρκεια ιδιωτικής συνομιλίας, αποκάλεσε "αήθες βία"...

...Η πραγματική αλλαγή της στρατηγικής των Η.Π.Α., απέναντι στον Ο.Η.Ε., έγινε έμμεση αμέσως μετά την εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ, στις 2 Αυγούστου 1990, όταν ο προεβλητής των ΗΠΑ Thomas Pickering συγκάλεσε το Συμβούλιο Ασφαλείας σε έκτακτη σύνοδο, για να καταδικάσει τη Βαγδάτη και συνέχισε να καθοδηγεί διπλωματικά τον ΟΗΕ σ' όλη τη διάρκεια της πολύμηνης κρίσης. Η κυβέρνηση Bush δεν σεβάστηκε τίποτα και προχώρησε σε απροσκήτους και εμμέλους των μελών του Συμβουλίου, ώστε να κα-

ρει μια, σχεδόν ομόφωνη θέση, συμμορφωνόμενο στις δελήσεις της.

...Σ' αυτό τον καινούριο μονοπολικό κόσμο, χωρίς την ιδεολογική δικαιολογία του αντι-Σοβιετισμού, οι Η.Π.Α. έπρεπε να δημιουργήσουν ένα νέο πλέγμα δημοσίων σχέσεων, ώστε να συνεχίσουν τις στρατιωτικές και πολιτικές επεμβάσεις, και να καθιερώσουν τη διεθνή τους ηγεμονία. Η κυβέρνηση Bush δεν μπορούσε πια να βασίζεται στην εικόνα του υπεράνδρου του Θείου Σαμ, που μάχεται την αντίπαλη Αυτοκρατορία του Κακού. Αντί γι' αυτό, οι προπαγανδιστές δημιούργησαν μια εικόνα του Θείου Σαμ - Τζωρτζ - ηγέτη ενός θαυμαστού καινούριου συνασπισμού του Ελευθέρου Κόσμου, συμπεριλαμβανομένης ακόμη και της Σοβιετικής Ένωσης - που μάχεται ενάντια στην τυραννία, στο όνομα όλων των "καλών" εθνών του κόσμου. Για να σπρώξει αυτό το μαυιχαϊκό μύθο, ο Bush έπρεπε να παρουσιάσει την αστραπιαία ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων στον Κόλπο, σαν μια ενέργεια, από και προς όφελος του συνασπισμού, σαν μια ενέργεια υποστηριζόμενη απ' αυτό, που ο Bush ήθελε να φαίνεται στα μάτια του καθενός, σαν ολόκληρος ο κόσμος εναντίον του Σαντάμ Χουσεϊν...

...Στην ουσία, κάθε αναπτυσσόμενη χώρα - μέλος του Συμβουλίου, έγινε δέκτης καινούριων δελεαστικών προσφορών σ' αντίλλαγμα της ευνοϊκής της ψήφου στο θέμα της χρήσης βίας (Μερικά από αυτά τα οικονομικά "δώρα" δόθηκαν σε χώρες που δεν ήταν καν μέλη του Συμβουλίου, πρακτικά, σε μια προσπάθεια να κερδηθεί η συμπαράστασή τους και να ενθαρρυνθούν οι χώρες αυτές ν' ασκήσουν την επιρροή τους στους συμμάχους τους στο Συμβούλιο, ώστε να ψηφίσουν τις προτάσεις των Η.Π.Α. Παράδειγμα, τα 7 δισεκατομμύρια δολάρια του εξωτερικού χρέους της Υιόππτος, που της χαρίστηκαν)... Και οι δυο οργανώσεις (δηλ. η Παγκόσμια Τράπεζα & το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) "δανειοδότησαν" χώρες της γραμμής του μετώπου, όπως την Ιορδανία, την Τουρκία και την Αίγυπτο... (Χαρακτηριστικός είναι ο τίτλος του "editorial" της εφημερίδας Washington Post, στις 30/1/1991, σελ. A20: "Iraq's gift to the poorer nations" - "Το δώρο του Ιράκ στα φτωχότερα έθνη")...

...Το καρότο, ωστόσο, δεν ήταν το μοναδικό εργαλείο. Εξ ίσου καλά χρησιμοποιήθηκε και το ραβδί...

...Η σύντομη συνάντηση του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, James Baker, με τον Κουβανό ομόλογό του, Isidoro Malmihera, πραγματοποιήθηκε σ' ένα ξενοδοχείο του ανατολικού Manhattan, την παραμονή της κρίσιμης ψηφοφορίας, της 29 Νοέμβρη, για τη χρήση βίας... Η άνευ προηγουμένου συνάντηση είχε σχεδιαστεί για να εξεταστούν οι δυνατότητες εξαναγκασμού της Κούβας να σταματήσει τις προσπάθειές της να πεθεί κι άλλες χώρες να μη συμμετάσχουν στον πόλεμο της Washington... Λίγα, μόλις, λεπτά, πριν έρθει η σειρά από να ψηφίσει, ο προεβλητής της Υεμένης, Αμπνταλ - Λάχ Σαλέχ ελ-Ασάλ, πληροκρήνητος - εις επίηκο όλου του κόσμου, μέσω του συστήματος ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών του ΟΗΕ - ότι: αυτή θα είναι η αριβότερη αρνητική ψήφος στην ιστορία μας... Τρεις μέρες αργότερα, οι ΗΠΑ ανακάλεσαν την απόφασή τους για τη χορήγηση βοήθειας ύψους 70 εκατομμύρια δολαρίων στην Υεμένη, μια απ' τις φτωχότερες χώρες της περιοχής... Πέριους, ωστόσο, το Ζιμπάμπουε πλήρωσε σχεδόν τα διπλάσια απ' τα προϋπολογιζόμενα 180 εκατομμύρια δολάρια για την εισαγωγή πετρελαίου και αντιμετώπισε "σοβαρή δυστυχία και πιθανή πολιτική και κοινωνική αποσταθεροποίηση... καθώς το καθεστώς αγωνιζόταν να περικλείει τις δαπάνες και να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα οικονομικής μεταρρύθμισης" (Neil Henry, "War Fuels Africans' Sense of Alienation", Washington Post, 28/1/91, σελ. A13). Η κρίση, που - κατά ένα μέρος - ορελάνταν στα προγράμματα λιτότητας του - ελεγχόμενου απ' τις ΗΠΑ - Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και που οξύνθηκε, απ' τις οικονομικές επιθέσεις κατά τον πόλεμο του Κόλπου, αποτέλεσε για τις ΗΠΑ ένα πρόσθετο μέσο επηρεασμού της ψήφου του Ζιμπάμπουε στον ΟΗΕ...

...Ο άμεσος ρόλος του Ο.Η.Ε. είναι ο ρόλος του νομιμοποιητή της μονόμερους εξουσίας των Η.Π.Α....

(Από το άρθρο της Phyllis Bennis, "The U.N. in the New World Order", που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό COVERT ACTION INFORMATION BULLETIN, τεύχος 37, Καλοκαίρι 1991. Το περιοδικό έχει αποκτήσει διεθνή φήμη και αξιοσημείωτο σ' ό,τι αφορά τα θέματα των μυστικών υπηρεσιών και της εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής των Η.Π.Α. Εκδίδεται στη Washington).

*****

Το ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ θα συνεχιστεί στα επόμενα τεύχη. Το ίδιο, θα συνεχιστεί και η προσπάθεια των αφεντικών να επιβάλουν τη ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ τους, αλλά κι ο αγώνας των ανθρώπων ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ για την ΠΑΝΑΘΡΩΠΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, την ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ,...

για την ΑΝΑΡΧΙΑ !!!

Με απόφαση της τροχαίας του Κουβέιτ, απαγορεύεται η οδήγηση αυτοκινήτου σ' όσες γυναίκες φορούν φερετζέ. Η απόφαση πάρθηκε στις 3/2/92.

Στις 28/1/92, δικαστήριο του Ισραήλ αποφάσισε ότι η απαγόρευση της κυκλοφορίας των Παλαιστινίων, στην κατεχόμενη Ραμάλλαχ, είναι παράνομη. Με την απόφαση, ο Ισραηλινός στρατός καλείται ν' αφήσει ελεύθερη, μέχρι τις 11/2/92, την κυκλοφορία, που είχε απαγορευτεί το Νοέμβριο του 1991.

Στις 2/2/92, το ισραηλινό ραδιόφωνο ανακοίνωσε την αποστολή διπλωματικής αντιπροσωπείας στο Βιετνάμ. Οι σχέσεις των δύο χωρών είχαν διακοπεί, από το 1975, μετά την ήττα των ΗΠΑ στο Βιετνάμ.

Η εβραϊκή εξτρεμιστική οργάνωση Χασμονεάρν ανέλαβε την ευθύνη της επίθεσης εναντίον του σπιτιού του Παλαιστίνιου δημάρχου της Βηθλεέμ, τα ξημερώματα της 28/1/92, κατά την οποία, ευτυχώς, δεν τραυματίστηκε κανείς. Ο δήμαρχος, Βλίας Φρέιζ, ήταν μέλος της παλαιστινιακής αντιπροσωπείας κατά τις πρόσφατες "ειρηνευτικές" συνομιλίες.

Με διαταγή του γενικού επιτελείου των ενόπλων δυνάμεων του Ισραήλ, που εκδόθηκε στις 2/2/92, οι Ισραηλινοί στρατιώτες θα πρέπει να εκτελούν, αμέσως, τους "ένοπλους τρομοκράτες" και να μην συλλαμβάνουν αιχμαλώτους.

Ισραηλινός στρατιώτης πυροβόλησε και σκότωσε Παλαιστίνιο οδηγό φορτηγού, που μετέφερε εργάτες, στις 3/2/92 στη λωρίδα της Γάζας, όταν ο τελευταίος δεν σταμάτησε για έλεγχο.

Δύο άγνωστοι οπλοφόροι πυροβόλησαν και σκότωσαν, στις 28/1/92 στην Κωνσταντινούπολη, τον αστυνομικό YUKSEL TASPINAR, ενώ από τους πυροβολισμούς τραυματίστηκε και η 18χρονη κόρη του αστυνομικού.

Στις 31/1/92, βόμβα που εξερράγη στην πρεσβεία των ΗΠΑ, στο Αλγέρι, προκάλεσε σοβαρές υλικές ζημιές. Στο μεταξύ, η χώρα περνάει δύσκολες στιγμές καθώς αυξάνονται οι επιθέσεις των φανατικών μουσουλμάνων του Ισλαμικού Μετώπου Σωτηρίας εναντίον κυβερνητικών στόχων.

Ένας ακόμη γύρος των συνομιλιών για την "ειρηνευση" στη Μέση Ανατολή, που άρχισαν στα τέλη του 1991 στη Μαδρίτη και συνεχίστηκαν στις αρχές του 1992 στην Ουάσινγκτον, άρχισε στις 28 του Γενάρη, στη Μόσχα. Η επιλογή της πρωτεύουσας της Κ.Α.Κ. (ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑ των ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ) έγινε, προφανώς, σε μια προσπάθεια να προσδώσει κάποιο διεθνές κύρος στη διάδοχο της αείμνηστης Ε. Σ. Σ. Δ. Απ' ό,τι φάνηκε, όμως, η προσπάθεια ναυάγησε, προτού καλά-καλά αρχίσει, αφού οι αντιπροσωπείες της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και της Συρίας αποφάσισαν να σνομπάρουν τον Γιάλτσιν και να μην συμμετάσχουν στις συνομιλίες.

Στις 28/1/92, στην επαρχία Ασσίουτ της Αιγύπτου 230 περίπου χιλιόμετρα νότια του Καΐρου, σημειώθηκαν άγριες συγκρούσεις ανάμεσα σε κατοίκους και αστυνομικούς που έκαναν έρευνες για παράνομα όπλα. Στο χωριό Μπενί Χιλάλ, σκοτώθηκαν 2 άτομα και τραυματίστηκαν άλλα 5.

Αιγύπτιος δικαστής, μιλώντας δημόσια, την 1/2/92 είπε ότι όσοι κατηγορούνται για εμπορία ναρκωτικών δεν θα πρέπει να δικάζονται, αλλά να εκτελούνται δημόσια στο μέρος όπου συλλαμβάνονται.

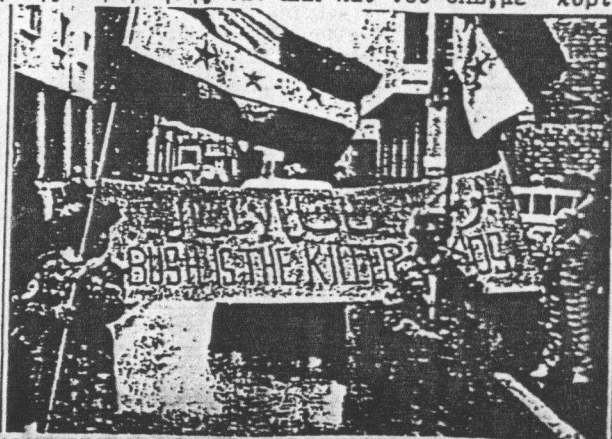
Τρεις συνδικαλιστές της Μαροκινής Ένωσης Εργασίας καταδικάστηκαν, στις 28/1/92, σε φυλάκισεις 5-10 μηνών, επειδή είχαν διοργανώσει απεργία. Οι καταδικασθέντες οδηγήθηκαν στις φυλάκες. Όπως είναι γνωστό, τα βασανιστήρια στις μαροκινές φυλάκες βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Στις 29/1/92, ο επικεφαλής του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Ζωρζ Χαμπάς, έφτασε στο Παρίσι, όπου εισήχθη επείγοντως σε νοσοκομείο για θεραπεία. Οι γαλλικές δικαστικές αρχές έσπευσαν να εκδόσουν ένταλμα βίαιης προσαγωγής του στον ανακριτή και να απαγορεύσουν την έξοδό του από τη χώρα. Οι γιατροί του νοσοκομείου, ωστόσο, γνωμάτευσαν - προς τιμήν τους - ότι ο ασθενής δεν ήταν σε θέση να ανακριθεί και αρνήθηκαν να τον παραδώσουν στους μπάτσους. Έτσι, την 1/2/92, ο Χαμπάς μπόρεσε να φύγει απ' τη Γαλλία. Σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες, πήγε στην Τυνησία, όπου τον υποδέχτηκε - περιέργως - ο αντίπαλός του, Γιασέρ Αραφάτ.

400 περίπου αρχηγοί των ακροδεξιών μουτζαχεντίν του Αφγανιστάν συγκεντρώθηκαν, την 1/2/92, στην πόλη Χοστ, για να συζητήσουν τις "ειρηνευτικές" προτάσεις του ΟΗΕ. Οι μουτζαχεντίν βρήκαν τις προτάσεις "ασαφείς" και αποφάσισαν να συνεχίσουν τις επιχειρήσεις τους μέχρι την ανάληψη της εξουσίας από μια ισλαμική κυβέρνηση.

Ο Χαφίζ Ουλλάχ Σαχ, η γυναίκα του, η 9χρονη κόρη κι ο 7χρονος γιός τους σκοτώθηκαν από Ινδούς στρατιώτες, στις 31/1/92, έξω από το σπίτι τους, στην κωμόπολη Μπαρμουλλάχ του Κασμίρ, ανεβάζοντας, έτσι, σε 51 τα θύματα των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων, που άρχισαν τα ινδικά στρατεύματα κατοχής στην περιοχή, στις 24/1/92. Όταν έγινε γνωστή η τελευταία αυτή μαζική δολοφονία, χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν και συγκρότησαν αυθόρμητη διαδήλωση διαμαρτυρίας στους δρόμους της κωμόπολης.

Στις 30/1/92, άλλα 10 παιδιά πέθαναν από αστία στη Βαγδάτη. Η κηδεία τους μεταβλήθηκε σε διαδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης των ΗΠΑ και του ΟΗΕ, με κυρίαρχο

σύνθημα: "Ο BUSH ΕΙΝΑΙ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ". Επιδεικνύοντας το σύνθημα, ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ, στις 5/2/92, αποφάσισε μερική "άρση" του εμπάργκο, υπό τον όρο, να αυξηθεί το Ιράκ την παραγωγή και τις εξαγωγές πετρελαίου προς τις ΗΠΑ, φυσικά, σε τιμές που θα καθορίσουν οι ίδιες. Η αλεργία μας για τις εθνικές σημαίες, βέβαια, δεν θεραπεύεται απ' την αλήθεια του παραπάνω συνθήματος. ΑΛΛΩΣΤΕ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ - ΔΥΣΤΥΧΩΣ - Ο ΜΟΝΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ...

To Venus Club

ή μάλλον, "Hall", δηλ. Porno-Shop, βρίσκεται στην πρωτοπορεία του αγώνα για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Η φωτογραφία τραβήχτηκε την ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ (βλ. Μακεδονία).

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΓΙΕΛΤΕΙΝ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΑΣ !

Τη Δευτέρα, 10 Φλεβάρη 1992, δύο Αναρχικοί από τη Μόσχα καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 3 ετών ο καθένας, επειδή αντιστάθηκαν στη βίαιη εκδίωξη που δέχτηκαν από πράκτορες της Κ.Γ.Γ., που φορούσαν πολιτικά. Λίγο αργότερα, την ίδια μέρα, Αναρχικοί συγκρότησαν αυθόρμητη διαδήλωση στο κέντρο της πόλης και διέκοψαν την κυκλοφορία στην οδό Γκόρκι. Οι ειδικές δυνάμεις επιτέθηκαν σχεδόν αμέσως και διέλυσαν τους διαδηλωτές με τα κρόμπες, τραυματίζοντας αρκετούς, ευτυχώς ελαφρά. 19 διαδηλωτές συνελήφθησαν - ανάμεσά τους και δύο μικρά κορίτσια 13 ετών - αφέθηκαν, ωστόσο, ελεύθεροι μετά από 5 ώρες, χάρη στην παρέμβαση κάποιων ριζοσπαστών σοσιαλιστών του Σοβιέτ (Δημοτικό Συμβούλιο) της Μόσχας. Παρόσο, οι δύο καταδικασμένοι σύντροφοί μας, ο Αλεξέι Ροντιόνωφ και Αλεξάντρ Κουζνέτωφ, εξακολουθούν να βρίσκονται στη φυλακή και ζητούν τη βοήθειά σας.

ΠΡΟ-ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Ο Αλεξέι Ροντιόνωφ κι ο Αλεξάντρ Κουζνέτωφ, δύο Μοσχοβίτες Αναρχικοί, ηλικίας αντίστοιχα 17 και 18 ετών, πιάστηκαν στις 12 Μάρτη 1991, καθώς πήγαιναν σε μια διαδήλωση, που είχε οργανωθεί από τη Δημοκρατική Ένωση για να τιμήσει την 74η επέτειο της Επανάστασης του Φλεβάρη. Επί εκτάμλου μήνες, ο Ροντιόνωφ κι ο Κουζνέτωφ κρατήθηκαν στις φυλακές της ΚΓΓ, κατηγορούμενοι για χουλιγκανισμό και αντίσταση κατά της αρχής.

Είναι δύσκολο να δώσουμε την αστυνομική εκδοχή της ιστορίας, επειδή, κάθε φορά, η αστυνομία παρουσιάζει διαφορετικά τα πράγματα. Έχει, πια, γίνει φανερό πως όλα όσα λένε είναι ψέμματα. Βασικά, λένε ότι δύο πανκ ενοχλούσαν κι έσπρωχναν τους δι-αβάτες στο υπόγειο πέρασμα της πλατείας Τσερβίνσκαγια κι ότι επιτέθηκαν σε δύο άντρες της ΚΓΓ που φορούσαν πολιτικά. Είπαι, αυτοί οι δύο "άτυχοι κύριοι" αναγκάστηκαν να τους δείρουν & να φωνάξουν τις δυνάμεις της ειδικής μελίτοιας για να μπορέσουν να τους συλλάβουν. Σ'όλο αυτό το διάστημα, οι Αναρχικοί, χρησιμοποιώντας ένα μαχαίρι κι ένα ξυράφι, τους χτυπούσαν και τους τραυμάτιζαν.

Ο Ροντιόνωφ κι ο Κουζνέτωφ λένε ότι, καθώς πήγαιναν στη διαδήλωση, έδειξαν από δύο άντρες, που δεν είχαν κανένα λόγο να πιστεύουν πως ήταν αστυνομικοί. Τους έρριξαν κάτω και τους κλώτσησαν και γρονθοκοτούσαν με τόση μανία, ώστε ο ένας τους έμεινε αναίσθητος. Στη συνέχεια τους έβαλαν στην αστυνομική κλούβα, όπου τους κτύπησαν και πάλι κι όπου με τη βία τους κούρεψαν. Μέσα στην κλούβα, τους έφαξαν και βρήκαν το μαχαίρι και το ξυράφι.

Στη συνέχεια, κλείστηκαν στις φυλακές της ΚΓΓ, στο Λεφόρτο-βο, σ'έναν θάλαμο για 30 άτομα, όπου, όμως, έμεναν 70 κρατούμενοι. Μόλις και μετά βίας, οι δύο σύντροφοι καταφέρναν να κοιμηθούν για 3 ώρες τη μέρα. Επειδή ήταν άσχημα χτυπημένοι, τους απαγόρευαν να δούν τους δικηγόρους τους, επί έναν ολόκληρο μήνα. Κάθε πρωί, τους έκαιναν για ανάκριση στις 4 τα ξημερώματα και γύριζαν στο θάλαμο στις 12 τα μεσάνυχτα. Όταν έφτασε η μέρα να παρουσιαστούν στο δικαστήριο, ο Κουζνέτωφ ήταν τόσο άρρωστος, που ήταν αδύνατο να μεταφερθεί από το νοσοκομείο της φυλακής.

Αυτού του είδους η μεταχείριση φαίνεται να είναι υπερβολικά άγρια για δύο τάνκς που πιάστηκαν τυχαία. Για το σωφρονιστικό σύστημα, ωστόσο, οι δύο πανκ δεν θεωρούνται καν ανδρώνεινα όντα. Τα ρούχα και οι ιδέες τους αποτελούν προσβολή για το καταπιεστικό σύστημα. Όπως γινόταν και επί Μπρέζνιεφ, έτσι και τώρα η αστυνομία χρησιμοποιεί εναντίον των πολιτικών ακτιβιστών, τον κουνικό κώδικα.

Επειδή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν έδειξαν να συζητούνται καθόλου απ'όλη αυτή την ιστορία, αρκετοί Αναρχικοί από διάφορες ομάδες της Μόσχας κατέβηκαν σε αεραγία πεύνας έξω απ'τον Λευκό Όικο (κατοικία του πρώδρου Γιέλτσιν). Κατόρθωσαν έτσι να τραβήξουν την προσοχή κάποιων μελών του σοβιέτ της Μόσχας και του ρωσικού κοινοβουλίου, με αποτέλεσμα την προσωρινή απελευθέρωση των Ροντιόνωφ και Κουζνέτωφ, μέχρι την έλξη τους.

Η απαγγελία της κατηγορίας του χουλιγκανισμού είναι στην ουσία μια διαδικασία ρουτίνας και, συνήθως, ξεπερνάει κανείς μέσα σε μια μέρα. Αυτή τη φορά, χρειάστηκαν 4 ολόκληροι μήνες, μετά την προσωρινή απελευθέρωση, για να φτάσει η υπόθεση στο δικαστήριο, καθώς δικαστές και εισαγγελέες προσπαθούσαν μ'όλα τα μέσα να την καθυστερήσουν. Τελικά, αφού τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν είχαν δείξει κανένα ενδιαφέρον, οι δύο σύντροφοι έβρεθηκαν ένοχοι και καταδικάστηκαν σε τρία χρόνια, με-λο-νότι οι δικαστικές αρχές είχαν καταφέρει να πείσουν κάθε λογικά σκεπτόμενο άτομο ότι όλα όσα έλεγαν ήταν ψέμματα.

Μετά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η υπεράσπιση, έγινε φανερό ότι η έρευνα της υπόθεσης είχε διεξαχθεί, μ'έναν

τρόπο ευτελώς απαράδεκτο. Τα "τραύματα" των αστυνομικών αποδείχτη-κε ότι ήταν αδύνατο να έχουν γίνει με μαχαίρι ή με ξυράφι. Οι ασ-τυνομικοί πιάστηκαν να αντιφάσκουν, καθώς προσπαθούσαν από τη μια να καλύψουν την ιστορία τους κι από την άλλη να καλυφθούν οι ίδιοι. Τη μια στιγμή έλεγαν ότι είχαν ρίξει τους δύο πανκ στο έδα-φος και την επόμενη στιγμή ισχυρίζονταν ότι οι πανκ τους είχαν τραυματίσει. Μολονότι όλοι οι μάρτυρες, που κατέθεσαν, είχαν κληθεί απ' τις δικαστικές αρχές, οι τελευταίες δεν είχαν καταφέρει να τους κάνουν να επιβεβαιώσουν την εκδοχή της αστυνομίας.

Βάλαμε τα δυνατά μας για να προσελεύσουμε την προσοχή του κοι-νού στην υπόθεση, επειδή πρόκειται για την πρώτη πολιτική δίκη στο αποκαλούμενο "δημοκρατικό" καθεστώς. Οι προσπάθειές μας, ωστόσο, αν-τιμετωπίζουν μεγάλα εμπόδια, αφού είναι σαφές ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ελέγχονται από την κυβέρνηση και, μοιραία, θα προσπαθή-σουν να παρουσιάσουν και τους φυλακισμένους Αναρχικούς και τους υποστηρικτές τους, σαν εγκληματίες. Σκοπός τους είναι, να χρησιμο-ποιήσουν αυτή την υπόθεση για να τρομοκρατήσουν ολόκληρη την αν-τιπολίτευση και για να δείξουν ότι η δικαιοσύνη βρίσκεται κάτω απ-ό τον απόλυτο έλεγχό τους.

Παρ'όλα αυτά, είναι ευαίσθητοι στη διεθνή πίεση, επειδή το καθε-στώς του Γιέλτσιν πρέπει να διατηρήσει το "ανθρώπινο πρόσωπό" του ώστε να μη διαταραχθεί η ροή της οικονομικής βοήθειας.

Στις 29 Φλεβάρη 1992, οργανώνουμε μια ακόμη συγκέντρωση για να προσελεύσουμε την προσοχή της κοινής γνώμης στην υπόθεση και ν'α-ναγκάσουμε τις αρχές ν'απελευθερώσουν τους συντρόφους μας και να σταματήσουν αυτή την πολιτική δίωξη.

Είπαι, σας ζητάμε να διαδηλώσετε έξω από τις Σοβιετικές πρεσβείες και τα προξενεία στις χώρες σας, και να δείξετε τη συμπαράστασή σας.

Η πείρα μας δείχνει ότι οι σοβιετικές αρχές δίνουν ιδιαίτερη σημασία στις εκδηλώσεις που γίνονται έξω απ' τις πρεσβείες και τα προξενεία τους, που εν πάση περιπτώσει σπεύδουν να πληροφορήσουν σχετικά τη Μόσχα.

από την Κ.Α.Σ. - Κ.Ο.Ρ.

την Παρασκευή, 27 Μάρτη 1992, 6 μ.μ.

Ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός Αθήνας και το Δελτίο Πληροφόρησης Ο "ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΣΤΟΥΣ

ΡΟΝΤΙΟΝΩΦ ΚΑΙ ΚΟΥΖΝΕΤΣΩΦ

έξω από τη Ρωσική (πρώην Σοβιετική) αεροπο-ρική εταιρία ΑΕΡΟΦΛΟΤ, Ξενοφώντος 14, στο Σύνταγμα,

ΣΤΙΣ 6 μ.μ.

Όσοι θέλουν μπορούν να στείλουν μηνύματα συμπαράστασης στους δύο συντρόφους, γράφοντας στη διεύθυνση :

109462 MOSCOW
Volzhsky Boulevard 21-62
MIKHAIL TSOVNA

RUSSIA

ΚΟΥΡΑΙΣΤΑΝ : ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ

"Bütün Halklar Kardeşdir - Katliamlara Son !": "Όλοι οι λαοί είναι Αδέρφια - Βάλτε τέλος στις σφαγές!". "Faşizm mezara, Halk İktidarı": "Ο τάφος του φασισμού, η δύναμη του λαού". Μ'αυτά και πολλά άλλα συνθήματα, εκατοντάδες χιλιάδες Κούρδοι και Τούρκοι διαδήλωσαν στην Κωνσταντινούπολη, την αγανάκτησή τους για τους πρόσφατους (28, 29/2/92 και 1/3/92) φονικούς βομβαρδισμούς σε βάρος του άμαχου πληθυσμού του Κουρδιστάν από την τουρκική πολε-μική αεροπορία. Η τουρκική κυβέρνηση, πάντως, ισχυρίστηκε ότι δεν χτυπήθηκαν χωριά, αλλά μόνο στρατόπεδα και βάσεις ανταρτών του PKK κι ότι η επίθεση έγινε σ'αντίποινα για τις τελευταίες βομβιστικές επιθέσεις σε σύμπερ-μάρκετ τουρκικών πόλεων, την ευθύνη μερικών απ-ό τις οποίες έχει αναλάβει το PKK (Partiya Karkeren Kurdistan : Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν). Πρέπει να πούμε ότι στη διαδήλωση, της 3/3/92, κυριαρχούσαν οι σημαίες του PKK και του τουρκικού ΗΕΡ (Halkın Enek Partisi: Κόμμα του Λαϊκού Μόχθου).

ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΩΝ ΤΟΥ
S T R A N G E W A Y S

Στις 14/1/92, στο Manchester της Αγγλίας, 2 περίπου χρόνια μετά τη μεγάλη εξέγερση των φυλακών του Strangeways, άρχισε η δίκη των πρώτων 9 από τους κρατούμενους που είχαν ανέβει στις ταράτσες των φυλακών για ν' απαιτήσουν το σεβασμό της ανθρωπίνης ιδιότητάς τους. Μέρους ολόκληρες οι μπάτσες & οι δεσμοφύλακες τους πολιορκήσαν, τους έκοψαν το νερό και το ηλεκτρικό, τους κατάβρεξαν με νερό παγωμένο, τους δηλητηρίασαν με καπνογόνα και δακρυγόνα και ασφυξιογόνα, τους αρνήθηκαν το φαί και κάθε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, και τελικά οι εξεγερμένοι λύγισαν και παραδόθηκαν στους βασανιστές τους, έχοντας, ωστόσο, καταφέρει να κάνουν το βρετανικό, αλλά και το διεθνές, κοινό ν' απασχολήσει σοβαρά τη σκέψη του με το "σωφρονιστικό" σύστημα της Βρεταννίας και με την κατάσταση που επικρατεί στις "φυλακές της Αυτής Μεγαλειότητας", όπως αποκαλούνται τα ευαγή ιδρύματα του είδους του Strangeways.

Οι 9 εξεγερμένοι, Paul Taylor, Alan Lord, Sydney Doran, Martin John McLatchie, Andrew Paul Nelson, James William Miller, John Derek Spencer, Brian Parke και Nick Webb, κατηγορούνται για στάση (που επισύρει ποινή μέχρι 10 χρόνια !). 6 απ' αυτούς κατηγορούνται επί πλέον για... φόνο (!), ενώ οι υπόλοιποι 3 μόνο για επικίνδυνες σωματικές βλάβες.

Η δίκη άρχισε με μέτρα ασφαλείας τόσο δρακόντεια, ώστε να δημιουργήσουν σάλο και να φτάσουν στις πρώτες σελίδες των βρετανικών εφημερίδων : οι κρατούμενοι βρίσκονται κλεισμένοι σε γυάλινο κουβούκλιο και τους απαγορεύεται να κοιτούν προς το ακροατήριο ενώ όσοι συγγενείς, φίλοι ή απλοί περιέργοι θέλουν να παρακολουθήσουν τη δίκη υφίστανται εξωνυχιστική σωματική έρευνα και είναι υποχρεωμένοι να είναι εφοδιασμένοι με ειδική "κάρτα εισόδου". Είναι φανερό ότι σκοπός αυτών των μέτρων είναι το σπάσιμο του ηθικού και η τρομοκράτηση, τόσο των κατηγορουμένων, όσο και των συμπαραστών τους. Η κατηγορία του φόνου αφορά το θάνατο του Derek White, ενός κρατούμενου-μπράβου της διεύθυνσης των φυλακών, που τραυματίστηκε & πέθανε 3 μέρες αργότερα, από πνευμονικό οίδημα, στο νοσοκομείο όπου είχε μεταφερθεί. Σύμφωνα με την έκθεση του παθολόγου του νοσοκομείου "...αν δεν υπήρχαν ιατρικές εκτιμήσεις (κατά την περίθαλψη του αποβιώσαντος)...τα τραύματα δεν μπορούσαν, από μόνα τους, να προκαλέσουν τον θάνατο". Παρ' όλα αυτά, η κατηγορούσα αρχή εκτιμάει, ότι σκοπός των τραυμάτων ήταν "η πρόκληση σοβαρών σωματικών βλαβών, πράγμα που σημαίνει ότι όσοι συνέρρησαν είναι ένοχοι ανθρωποκτονίας από πρόθεση".

Δυσόκτους κατηγορούμενους, ο J. Spencer και ο J. Miller, είχαν, αρχικά, αποδεχθεί την ενοχή τους, αργότερα όμως ανακάλεσαν την ομολογία τους και δήλωσαν ότι οι αστυνομικοί τους την είχαν εγείρει με τη βία. Ε' αντίκρουνα, οι μπάτσες εκτελέθηκαν, μές στο δικαστήριο, και, μικρότατους άλλους, κατηγορούμενους και στους ακροατές, έσπασαν το χέρι και τη μύτη του John Spencer. Η δίκη, ωστόσο συνεχίζεται κι απ' ό,τι φαίνεται δεν θα τελειώσει πριν το Μάιο-Ιούνιο.

Εκτός απ' αυτήν, ετοιμάζονται κι άλλες 2 δίκες, που θ' αρχίσουν αργότερα. Την 1/4/92, Αναρχικοί και άλλοι συμπαραστές στους δικαζόμενους οργανώνουν διαδήλωση έξω από το δικαστήριο. (A.B.C. Bulletin - London. Νο2, Φεβ. '92).

Ετσι σκοπεύει να σονομάσει το νέο του βιβλίο ο Abel Paz, ο γνωστός συγγραφέας της βιογραφίας του Durruti (που έχει κυκλοφορήσει και στα ελληνικά απ' τις εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ).

Στο νέο βιβλίο του, ο συγγραφέας περιγράφει τις εμπειρίες του από την παραμονή του στη φυλακή (1942-1952).

Ο ηλικιωμένος συγγραφέας, ωστόσο, δεν διαδέχεται τα απαράτητα χρήματα για την έκδοσή του.

Όσοι θα ήθελαν, λοιπόν, να βοηθήσουν, μπορούν να στείλουν τη συνδρομή τους - έστω και μικρή - στη διεύθυνση:

Diego Camacho
C/.Providencia 64
08012 BARCELONA
CATALUNYA-ESPAÑA

ή στον ίδιο το συγγραφέα :

Abel Paz
C/.Verdi 109 3-2
08012 BARCELONA
CATALUNYA-ESPAÑA

Ο αριθμός του τραπεζικού λογαριασμού είναι Cta.N. 1237-271 Banco Banesto

*****
*****
*****

Στις 8/2/92, άρχισε μια ακόμη κοινή άσκηση των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ και του Κουβέιτ, στο έδαφος του τελευταίου.

Σύμφωνα με πληροφορίες του Μετώπου Εθνικής Απελευθέρωσης του Ογκαντέν (που ανήκει στην Αιθιοπία), 4.000 άνθρωποι έχουν τεθάνει, στη διάρκεια των τελευταίων μηνών, από την πείνα, ενώ άλλοι 91.000 κινδυνεύουν άμεσα από την ξηρασία.

Στις 4/2/92, ο 36-χρονος Παλαιστίνιος Μουσταφά Αμπντουλάχ Ακασού πέθανε, στη διάρκεια της ανάκρισής του από Ισραηλινούς αστυνομικούς στα κατεχόμενα. Στις 5/2/92, όλα τα καταστήματα των κατεχομένων έμειναν κλειστά σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για τη δολοφονία του Παλαιστίνιου. Την ίδια μέρα, ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός κάλεσε την κυβέρνηση του Ισραήλ να συμμορφωθεί με τις διεθνείς συμφωνίες για τη μεταχείριση των κρατουμένων. Στις 7/2/92, ωστόσο, η αστυνομία ανακοίνωσε ότι ο θάνατος του Ακασού οφείλταν σε... έμφραγμα. Αμερικανός γιατρός, που εξέτασε το πτώμα του άτυχου Παλαιστίνιου, δήλωσε, πάντως, κατηγορηματικά ότι ο θάνατος του οφειλόταν σε φυλοδαρμό. Η κηδεία του Ακασού, που ήταν γνωστός για τη δράση του υπέρ της απελευθέρωσης της Παλαιστίνης, στις 5/2/92, μεταβλήθηκε σε διαδήλωση κατά της ισραηλινής κατοχής, με συμμετοχή πολλών χιλιάδων Παλαιστίνιων.

Στο μεταξύ, ένα ακόμα παιδί, 12 ετών, σκοτώθηκε και άλλοι δυο Παλαιστίνιοι τραυματίστηκαν σοβαρά, όταν Ισραηλινοί "άντρες" των δυνάμεων κατοχής άνοιξαν πυρ εναντίον άοπλων Παλαιστίνιων, στο στρατόπεδο προσφύγων Αλ Μάα, κοντά στη Ναμπλούς της κατεχόμενης Δυτικής Οχθης.

3 Ισραηλινοί στρατιώτες, που περικυλούσαν στον οικισμό Εβραίων εκοίκων, Νετζαρίμ, στην περιοχή της Γάζας, σκοτώθηκαν, στις 9/2/92, όταν "μούφας" (μεταλλικοί σωλήνες με εκρηκτική γόμωση), που ήταν κρυμμένη σε κιβώτιο με ντομάτες, εξερράγη. 5 ώρες αργότερα, 2 στρατιώτες, που ερευνούσαν την περιοχή, τραυματίστηκαν από έκρηξη δεύτερης "μούφας". Πιστεύεται ότι δράστες είναι φανατικοί σωωνιστές ένοχοι.

Στα "Διεθνή", ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ προσπαθεί να δείξει ότι η καταπίεση δεν είναι μόνο ελληνικό, αλλά διεθνές φαινόμενο. Ετσι λοιπόν κι η λύση των ανακρίσιμων προβλημάτων, δεν μπορεί να είναι εθνική - κρατική, αλλά ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ και ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ. Ο "Διεθνισμός" δεν είναι ιδέα. ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ !

Στις 5/2/92, το Συμβούλιο Αρραβίας του ΟΗΕ αποφάσισε να παρατείνει για δυο ακόμη μήνες την ισχύ των οικονομικών κυρώσεων σε βάρος του Ιράκ.

Στο μεταξύ, χιλιάδες ταιδιά στο Ιράκ υφίστανται τις συνέπειες ενός τοξικού, για τον οποίο, βέβαια, κάθε άλλο παρά ευθύνονται. "Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο Ιράκ", σύμφωνα με τον Douglas Broderick, υπεύθυνου των Υπηρεσιών Καθολικής Βοήθειας της Βαλτιμόρης των ΗΠΑ, "είναι ο κίνδυνος της μείωσης της ευφυΐας των παιδιών", λόγω της ανεπαρκούς διατροφής τους κατά το πρώτο έτος της ζωής τους. Ο Πατρίθ Θανέρ, υπεύθυνος για τη δημόσια υγεία στην επαρχία της Βασόρας, δηλώνει : "θα δημιουργηθεί μια γενιά καθυστερημένων. Τα ταιδιά θα είναι κατώτερα & διανοητικά καθυστερημένα...". Τον Οκτώβριο του 1991, ομάδα εμειρωγνομώνων από διάφορες χώρες επισκέφθηκε το Ιράκ. Στην έκθεση, που συνέταξε, ανέμεσα σ' άλλα, αναφέρονται & τα εξής : "Το επίτεδο της διατροφής των παιδιών ηλικίας μεταξύ ενός και δυο ετών έχει επηρεαστεί σοβαρά, σε σχέση με εκείνο των υπόλοιπων ηλικιακών ομάδων... Δεκάδες χιλιάδες ταιδιά εξακολουθούν να διατρέχουν άμεσο κίνδυνο".

Και, βέβαια -- όσο ανατριχιαστικό κι αν είναι -- όπως είναι αναμενόμενο, οι "μεγάλοι" προσπαθούν ακόμη κι απ' αυτή την τραγωδία να αντλήσουν πολιτικά οφέλη και οικονομικά κέρδη...

Ετσι, η Ιρακινή κυβέρνηση έχει κάνει τους κινδύνους που διατρέχουν τα ταιδιά του Ιράκ, αιχμή του προταγανδιστικού της δόρατος για να πετύχει την άρση των οικονομικών & λοιπών κυρώσεων που έχουν επιβληθεί απ' τις ΗΠΑ και τους δυτικοευρωπαίους συμμάχους τους "με σκοπό να μπλοκάρουν τη ροή ταιδιών τροφών και φαρμάκων".

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ, με τη σειρά της, κατηγορεί την ιρακινή κυβέρνηση ότι εμποδίζει σκόπιμα τη διανομή τροφίμων και φαρμάκων στον πληθυσμό κι ότι προσπαθεί να κερδίσει τον παγκόσμιο οίκτο επιδεικνύοντας βύζιο και φωτογραφίες ετοιμοθάνατων ταιδιών.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ
ΥΨΗΛΑ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΔΕΝ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
ΤΑΙ...

*****

Και, βέβαια, όταν λέμε ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΑ, δεν εννοούμε παρά ΑΝΤΕΘΝΙΚΑ και ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΑ.

*****

Σε "απόσταση βολής" (τους χώριζε μόνο η ιορδανική αντιτροπαικεία) κάθησαν οι Ιρακινοί και οι Κουβέτιανοί αντιπρόσωποι, στη σύνοδο της Οικονομικής και Κοινωνικής Εκπαιρέτης για τη Δυτική Ασία (του ΟΗΕ), που έγινε στις 9 και 10/2/92, στο Κάιρο. Παρά τη γειτνίαση, πάντως, οι δυο "εχθροί" δεν έβγαλαν τα χατζάρια, αλλά μόνο κάποιους λόγους.

Χρόνια ολόκληρα, οι πολιτικές και παραπολιτικές νεολαίες της Δανίας (κομματικές, χριστιανικές, αθλητικές, πολιτιστικές κλπ. οργανώσεις) χρηματοδοτούνταν απ' τα κέρδη του δανέζικου ΠΡΟ-ΠΟ. Η χρηματοδότηση γινόταν σύμφωνα με τον αριθμό των μελών που παρουσάζει η κάθε οργάνωση. Το 1991, για πρώτη φορά στην ιστορία, οι αρμόδιες αρχές αποφάσισαν να ελέγξουν την αλήθεια των δηλώσεων όλων αυτών των οργανώσεων. Ετσι, αποκαλύφθηκε ότι όλες, ανεξαιρέτως, "φούσκωναν" τον αριθμό των μελών τους, ώστε να παίρνουν περισσότερα λεφτά. Η αποκαλύψη προκάλεσε σάλο στην κοινή γνώμη και πραγματική κρίση στους κόλπους των κομμάτων, με καταγγελίες, παραιτήσεις στελεχών κλπ. Οι πολιτικοί "μπαμπάδες", λοιπόν, αποφάσισαν να "τραβήξουν τ' αυτιά" των παιδιών τους... Πράγμα, οπωσδήποτε άδικο, αφού τα παιδιά δεν έκαναν τίποτε περισσότερο απ' το να μιμηθούν τους "μπαμπάδες" τους!!! (NEWS FROM DENMARK, SORTER KORS/A.B.C., Χειμώνας '91-92).

Είναι προφανές το ότι πολλοί τροτσκιστές εξαπάτησαν, όταν είδαν να μην αποκαθίσταται ο Τρότσκι αμέσως μετά την πολιτική φιλελευθεροποίηση στην Ε.Σ.Σ.Δ. Όπως φαίνεται, οι πολίτες της Σοβιετικής Ένωσης δεν είχαν πεταχτεί για το ότι, αν ήταν αρεντικό τους, ο Τρότσκι θα σκότωνε λιγότερους ανθρώπους απ' το Στάλιν. Παρ' όλα αυτά, οι τροτσκιστές δεν το βάδισαν εύκολα κάτω. Στη μακρόχρονη ιστορία τους, έχουν παραστήσει τους σοσιαλ-δημοκράτες, τους σοσιαλιστές, τους επαναστάτες, ακόμη και τους εθνικιστές, περιμένοντας πάντα την κατάλληλη στιγμή για να δείξουν το πραγματικό τους πρόσωπο. Ετσι και τώρα, προσκαθούν να διεισδύσουν - αυτή τη φορά στο Αναρχικό κίνημα (ιδιαίτερα στις Αναρχικές χώρες, όπου το κίνημα είναι ιδιαίτερα συμπαθητικό στον πληθυσμό). Η 4η "Διεθνής", λοιπόν, δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Κ.Α.Σ. (ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΟ-ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ), δηλαδή, την ΑΝΑΡΧΟ-ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ των χωρών της πρώην ΕΣΣΔ, και παίρνει συνέντευξη από μέλη της για τη "Διεθνή" της εφημερίδα, την VIEWPOINT. Το αγγλικό SOCIALIST WORKERS' PARTY (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα) καλεί εκπρόσωπο της Πρωτοβουλίας των Επαναστατικών Αναρχικών της Μόσχας στη συνδιάσκεψή του, με τίτλο "ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 91". Τέλος, θα κρέκει ν' αναφέρουμε τη μυστηριώδη - κι ατ' ό,τι φαίνεται αρκετά ευκατάστατη - "Liaison Committee for a Workers' International" (Εκτροπή Συνδέσμου για μια Εργατική Διεθνή) και τον ευρωπαϊκό κλάδο της, την "European Workers' Alliance" (Συμμαχία Ευρωπαίων Εργατών) που ισχυρίζεται πως είναι οργάνωση για ένα ανεξάρτητο εργατικό κίνημα και που μ' αυτή τη "σημαία" έχει καταφέρει να κερδίσει τη συμπαράσταση της ΚΑΚ και των Αναρχικών και Αναρχοσυνδικαλιστών της Πολωνίας. Στην πραγματικότητα, η "Συμμαχία Ευρωπαίων Εργατών" ασχολείται, κύρια με την ίδρυση πολιτικών κομμάτων, όπως το γαλλικό Parti Travailiste (Εργατικό Κόμμα), καθώς και με την περιουλογογία των διαφόρων ανά τον κόσμο τροτσκιστικών γκρουπούσκουλων. (π.χ. το δανέζικο ή μάλλον ότι έχει απομείνει απ' την έλλοτε ισχυρή "Διεθνή Ομάδα Κομμουνιστών - Τομέας Δανίας της 4ης Διεθνούς, Διεθνώς Κέντρο για την Αναδιοργάνωση... αμην!). Ελπίζουμε ότι το διεθνές Αναρχικό και Αναρχοσυνδικαλιστικό κίνημα θα συνειδητοποιήσουν και θα αντιμετωπίσουν με τη δέουσα προσοχή αυτές τις κρυφά-τροτσκιστικές μανούβρες (και θα απομονώσουν άτομα, σαν τον Α.Ισάγιεφ της ΚΑΚ-ΚΟΡ, που μαζί με άλλους συνδικαλιστές και πολιτικάντηδες, συνυπέγραφε έκκληση για την ίδρυση "Εργατικού Κόμματος", το Σεπτέμβριο του 1991). (NEWS FROM DENMARK, SORTER KORS Anarchist Black Cross, Χειμώνας 1991-92).

Στο τεύχος 59 του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ είχαμε γράψει για τη φασιστική οργάνωση της Δανίας, την D.D.F. (Den Danske Forening - Η Δανέζικη Ένωση). Η D.D.F. είναι μια ρατσιστική οργάνωση ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Δεν της αρέσει, ωστόσο, να την χαρακτηρίζουν ρατσιστική και φασιστική και έχει υποβάλει αρκετές μηνύσεις για το λόγο αυτό. Στις 21/1/92, όμως, δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν αποτελεί συκοφαντική δυσφήμιση, αλλά αλήθεια διαπίστωση το να κεί κανείς ότι η Δανέζικη Ένωση "έχει ρατσιστικές τάσεις" κι ότι συνδέεται με ακροδεξιές ομάδες "περιλαμβανομένων και του ναζιστικού κόμματος". (NEWS FROM DENMARK SORTER KORS/A.B.C., Χειμώνας 1991-92).

Ας δούμε όμως την ταυτότητα της - φίλης και σύμμαχης στο Κ.Α.Τ.Ο. - Δανίας, όπως την δίνει το δελτίο του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού της χώρας αυτής: Πληθυσμός: 5,1 εκατομμύρια. Κυβέρνηση: Το 1982 οι σοσιαλδημοκράτες παραχώρησαν την εξουσία στους λεξιούς. Σήμερα, η χώρα κυβερνάται από μια κυβέρνηση μειοψηφίας (έξοιοι φιλελεύθεροι και συντηρητικοί), με την υποστήριξη μικρότερων αριστερών κομμάτων. Οι σοσιαλδημοκράτες (και η συν-

δικαλιστική γραφειοκρατία) ακολουθούν γραμμή ευρείας πολιτικής συναίνεσης. Αλλοδαποί: 170.000 (3% του συνολικού πληθυσμού). Το ένα τρίτο περίπου των αλλοδαπών είναι πολίτες άλλων κρατών-μελών της ΕΟΚ, Βορειοαμερικανοί κλπ. Οι "μη-Δυτικοευρωπαίοι - Δυτικοί" μετανάστες προέρχονται κύρια απ' την Τουρκία, το Κουρδιστάν, το Πακιστάν, τη Γιουγκοσλαβία. Το μεταναστευτικό αυτό ρεύμα είναι -- σε σχέση μ' άλλες χώρες -- πρόσφατο. Οι περισσότεροι ξένοι εργαζόμενοι ήρθαν με πρόσκληση Δανών εργοδοτών, το 1967-70 και το 1973. Πρόσφυγες: 35.000, κύρια από χώρες της Μέσης Ανατολής κι από τη Σρι Λάνκα. Από το 1984-85, χάρη στους νέους νόμους, αλλά και χάρη στους νέους πολέμους (αρχίζοντας απ' τον πόλεμο Ιράν-Ιράκ), το μεταναστευτικό κύμα σημείωσε μιαν αλματώδη αύξηση, πράγμα για το οποίο η κυβέρνηση ήταν εντελώς απροετοίμαστη. Δικαίωμα ψήφου: Οι αλλοδαποί μπορούν να ψηφίζουν στις τοπικές (δημοτικές και κοινοτικές) και στις περιφερειακές (νομαρχιακές) εκλογές, αφού συμπληρώσουν τριετή παραμονή στη Δανία. Υψηκοότητα: Αφού μένουν στη χώρα επί 7 χρόνια, οι αλλοδαποί έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για να τους χορηγηθεί υψηλότητα. Η υψηλότητα χορηγείται από την βουλή, υπό όρους (μη διάπραξη σοβαρών αδικημάτων, προσαρμογή στη γλώσσα και τον δανέζικο πολιτισμό κλπ.). Αν οι αλλοδαποί παντρευτούν με Δανό/ή, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν τη δανέζικη υψηλότητα δυο χρόνια μετά το γάμο κι αφού έχουν συμπληρώσει 4 χρόνια παραμονής στη Δανία.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και την παραμονή της πρωτοχρονιάς του 1992, η Κοπεγχάγη γιόρτασε τον ερχομό του νέου χρόνου, με τις καθιερωμένες φωτιές στους δρόμους (παλιά, το έθιμο έδινε σε πολλούς την ευκαιρία να κάψουν τα καλιά, κατεστραμένα τους έπιπλα). Η αστυνομία, που δεν βλέπει με καλό μάτι αυτές τις γιορτές που επιτρέπουν στους ανθρώπους να σπάνε την καθημερινή απομόνωση και να επικινδυνώνουν μεταξύ τους. Σημειώθηκαν, λοιπόν, κι εφέτος κάποιες συγκρούσεις ομάδων πολιτών που γιόρταζαν με μπάτσους που ήθελαν να εκβάλλουν "την τάξη και την ευπρέπεια". 15 λεπτά μετά τα μεσάνυχτα, ένας νεαρός 18 ετών, ο Benjamin, ενοχλημένος απ' τη συμπεριφορά των "οργάνων του νόμου", πέταξε εναντίον τους ένα άδικο μπουκάλι μύρας. Οι μπάτσοι τον έπιασαν και τον κακοποίησαν τόσο άγρια, που, επί 10 περίπου λεπτά, η καρδιά του σταμάτησε να χτυπάει και όλοι πίστευαν πως ο άτυχος νεαρός είχε πεθάνει. Στις 26/1/92 (ημερομηνία που γράφτηκε το δελτίο του ABC-Slagelse), ο νεαρός εξακολούθησε να βρίσκεται, σε κώμα, στο νοσοκομείο. Στις 10/1/92, 700-800 μέλη της ομάδας BØRNEMAGT, (Παιδική Δύναμη. Πρόκειται για μια ομάδα που ασχολείται με τα δικαιώματα των παιδιών) -- μέλος της οποίας είναι ο Benjamin -- καθώς και άλλων εναλλακτικών, αντιεξουσιαστικών και Αναρχικών ομάδων οργάνωσαν διαδήλωση και επιτέθηκαν στο τοπικό αστυνομικό τμήμα, όπου έσπασαν ό,τι βρήκαν μπροστά τους και όπου άδειασαν δεκάδες μπουκάλια με βουτυρικό οξύ (ένα υγρό, που βρωμάει, σαν διάολος)..

ΟΣΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΤΕΙΛΟΥΝ ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ Benjamin, ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

BØRNEMAGT
c/o UNGDOMSHUSET
Jagtvej 69
2200 KØBENHAVN N
D A N M A R K

Οι Αναρχικοί της Δανίας φαίνεται ότι εγκαταλείπουν τα συγχρονικά/γραφειοκρατικά (κατά την άποψη πολλών συντρόφων) σχήματα. Ετσι, σε συνάντησή τους, το Φθινόπωρο του 1991, αποφάσισαν τη διάλυση της ANARKISTISK FØDERATION I DANMARK (ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΑΝΙΑΣ) και της ANARKO-SYNDIKALISTISK ORGANISATION (ΑΝΑΡΧΟ-ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ). Αντίθετα, πολλαπλασιάζονται οι ομάδες του SORTER KORS, δηλαδή του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Το Σεπτέμβριο του 1991, σχηματίστηκε ομάδα του ABC, στο Aalborg, ενώ τον Γενάρη του 1992 άρχισε να λειτουργεί ομάδα και στο Odense. Τον ίδιο μήνα, η ομάδα του Aalborg κυκλοφόρησε το 1ο τεύχος του δελτίου της, με τον τίτλο MODSTANDS INFORMATION-ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

Η διεθνής αλληλεγγύη δεν είναι "καθήκον".

Η διεθνής αλληλεγγύη είναι Ο Π Λ Ο !

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ !!!

Περισσότερα από 1,5 εκατομμύρια οικογένειες της Γερμανίας είναι υπερχρεωμένες (σε διάφορες επιχειρήσεις και ιδιαιτέρως σε στεγαστικές εταιρίες). 4,2 εκατομμύρια Γερμανοί έχουν σαν μοναδικό πόρο ζωής τις διάφορες κοινωνικές παροχές και τα επιδόματα. Από αυτούς, οι 200.000 μένουν στην πρώην ανατολική Γερμανία. Οι παροχές και τα επιδόματα δίνονται μόνο σ' όποιον έχει μηνιαίο εισόδημα λιγότερο από 530 μάρκα και, φυσικά, δεν φτάνουν ούτε για να επιβιώσει κανείς. Στη δυτική περιοχή της χώρας, ζουν 150.000 περίπου άνθρωποι, που δεν παίρνουν ούτε αυτά τα επιδόματα πλέον. Τό ένα τρίτο αυτών των ανθρώπων είναι γυναίκες - αρκετές με μικρά παιδιά - που ζουν, κυριολεκτικά, στο δρόμο. (Α-INFOS, γερμ., No. 12, Δεκέμβριος '91, Γενάρης 92)

Για πρώτη φορά στη γερμανική ιστορία, το 1991 οι θάνατοι από υπερβολική δόση ναρκωτικών ξεπέρασαν τους 2.000. (Α-INFOS, γερμ., No. 12, Δεκ. 91 - Γεν. 92).

Στις 16/1/92, έγινε γνωστή η ύπαρξη άκρας απόρρητης "μάρας λίστας" από μιν, των οποίων απαγορεύεται η είσοδος στη Γερμανία. Πρόκειται για άτομα - κύρια από χώρες του τρίτου κόσμου, αλλά και από άλλες χώρες της Ε.Ο.Κ., που αναπτύσσουν ε-παναστατικές δραστηριότητες μη - αρεστές στην κυβέρνηση της Βόννης. Στη λίστα περιλαμβάνονται περισσότερα από 23.000 ονόματα. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

5.000 εργαζόμενοι στη χημική βιομηχανία διαδήλωσαν, στις 20/1/92, στην πόλη Launa της ανατολικής Γερμανίας, διαμαρτυρόμενη για τη σχεδιαζόμενη απόλυση τους μετά το ξεπούλημα των τοπικών διύλιστρων στη γαλλική εταιρία χημικών-πετρελαιοειδών, Elf, μέσω της διαβόητης Treuhandanstalt, δηλαδή της υπηρεσίας αποκρατικοποίησης της τέως ανατολικογερμανικής βιομηχανίας. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

Όπως ανακοινώθηκε στις 13/1/92, μετά το θάνατό του, κάθε Γερμανός θα θεωρείται αυτόματα "δωρητής" αίματος, εκτός κι αν έχει προλάβει να καταθέσει στις αρμόδιες αρχές αντίθετη έγγραφη δήλωσή του. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

Στις 29/1/92, ανακοινώθηκε ότι η γερμανική εταιρία SIEMENS και η γαλλική PARTNER FRAMATOME θα έχουν ολοκληρώσει ως τα τέλη του 1994 την κατασκευή θερμοπυρηνικού σταθμού παραγωγής ενέργειας. Πρόκειται για τον πρώτο γαλλογερμανικό πυρηνικό σταθμό που κατασκευάζεται, μετά από 10 ολόκληρα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων το πρόγραμμα κοινών έργων αυτού του είδους είχε διακοπεί. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, το 1991 σημειώθηκαν στη Γερμανία 2.300 βίαια επεισόδια σε βάρος μεταναστών και προσφύγων, κύρια από χώρες του τρίτου κόσμου και της ανατολικής Ευρώπης. Το 1992 άρχισε και αυτό αρκετά δυσόλινα. Στις 3/1/92, στο Mohrkirch/Schleswig, ένας 25χρονος φοιτητής από τη Σομαλία αυτοκτόνησε, όταν απορρίφθηκε η αίτησή του για να του χορηγηθεί πολιτικό άσυλο. Το βράδυ της πρωτοχρονιάς, στο Μαγδεβούργο της ανατολικής Γερμανίας άγνωστοι πυροβόλησαν εναντίον ξενώνα, όπου έμεναν πολιτικοί πρόσφυγες. Ευτυχώς, δεν τραυματίστηκε κανείς. Στις 6/1/92, στο Waldkirch, άγνωστοι έβαλαν φωτιά σε άλλον ξενώνα προσφύγων, μ' αποτέλεσμα να υποστεί σοβαρά εγκαύματα ένας 18χρονος Λιβανέζος και άλλα 20 άτομα να πάδουν δηλητηριασμένα,

από τους καπνούς και τις αναθυμιάσεις. Την ίδια μέρα, στη Φραγκφούρτη, 150, περίπου, πολιτικοί πρόσφυγες κατέλαβαν επί 4 ώρες το τοπικό γραφείο της κοινωνικής πρόνοιας επειδή τους καθυστέρουσαν την καταβολή του επιδόματος. Στις 8/1/92, στο Dinslaken, ρίχθηκαν και πάλι πυροβολισμοί, εναντίον άλλου ξενώνα προσφύγων, χωρίς να τραυματιστεί κανείς. Στις 14/1/92, στην περιοχή του Trier, νεοנaziστές σκίχοντες πυροβόλησαν, επιανελημμένα, στα πόδια, αλλοδαπό μετανάστη, που τρέχοντας, σε ζικ-ζακ, γλύτωσε ως εκ θαύματος. Όταν έφτασαν στον τόπο του επεισοδίου οι αστυνομικοί συνέλαβαν... τον μετανάστη, επειδή δεν είχε άδεια παραμονής (!). Στο Βερολίνο, στις 22/1/92, ομάδα νεοנaziστών επιτέθηκε εναντίον ενός 19χρονου Πολωνού τουρίστα. Με την απειλή ενός μαχαιριού τον ακινητοποίησαν, τον υποχρέωσαν να βγάλει έξω τη γλώσσα του & μ' ένα κηπουρικό ψαλίδι του την έκοψαν !!! Ο άτυχος Πολωνός μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο, όπου, με υπεράνδρατες προσπάθειες, οι γιατροί κατάφεραν να ξανακολλήσουν το κομμένο κομμάτι. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

Όπως είναι φυσικό, όλες αυτές οι δραστηριότητες των νεοנaziστών εγκληματιών προκαλούν τη δικαιολογημένη αντίδραση των Γερμανών αντιφασιστών. Έτσι, στις 27/1/92, 700 περίπου αντιφασίστες συγκεντρώθηκαν για να εμπόδισουν το "σμορπονι-σκό συνέδριο" του Ν.Φ.Δ. (Εθνικό Μέτωπο Γερμανίας). Η συγκέντρωση δεν πέτυχε τον σκοπό της, χάρη στην επέμβαση της αστυνομίας που έσπευσε να προστατεύσει τους ναζι και να διαλύσει βίαια τους αντιφασίστες. Δύο βδομάδες νωρίτερα, στις 4/1/92, αντιφασίστες επιτέθηκαν, με μολότφ, στα κτίρια της Hallesche Deutsche Jugend, δηλαδή της Γερμανικής Νεολαίας της περιοχής της Halle, που, από τα μέσα του 1991, έχουν μεταβληθεί σε άδριο νεοχιτλερινών, με την ανοχή των υπολοπίων ενόλων τους. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

Τρεις νεαροί νεοנazi, που είχαν βεβηλώσει εβραϊκά νεκροταφεία στη Γερμανία, καταδικάστηκαν στις 28/1/92 σε ποινές 3 (οι 2) και 2 χρόνων (ο 3ος), με αναστολή. (Α-INFOS, γερμ., No. 12).

"ΝΑ ΞΕΜΑΣΚΕΡΩΣΟΥΜΕ ΤΟ 1992" είναι ο τίτλος μιας καινούριας πρωτοβουλίας, που εμφανίστηκε στη Χώρα των Βάσκων, στα τέλη του 1992, και έχει ως πεπρωμένο αρκετές ομάδες οικοδόγων, εναλλακτικών και Αναρχικών. Στις 14/12/91, στο Bilbao, οργανώθηκε μια σειρά εκδηλώσεων με σκοπό την ενημέρωση του κόσμου για τις συνέπειες της ευρωπαϊκής ενσωμάτωσης. Κύριος στόχος των εκδηλώσεων ήταν το "Παίνο Υψηλής Ταχύτητας", για την κατασκευή των γραμμών του οποίου πρόκειται ν' απαλλοτριωθούν τεράστιες εκτάσεις καλλιεργήσιμης γης και να καταστραφούν μεγάλες δομικές εκτάσεις, με αποτέλεσματα ολέθρια, όχι μόνο για την οι-

κονομία, αλλά και για το περιβάλλον της περιοχής. Την ίδια μέρα, στον καινούριο σιδηροδρομικό σταθμό Ατοχα της Μαδρίτης, άλλοι διαδηλωτές έκαψαν πανηγυρικά ομοίωμα του τραίνου. (Α.Ν.Α., No. 153, 21/1/92)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ της Κ.Α.Ρ.
(Kol.lectiu A.n.t.i - P.res.o.n.s = Κολλεκτίβα Ενάντια στις Φυλακές)

Με αυτή μας την ανακοίνωση θέλουμε να σας ενημερώσουμε για την παρούσα κατάσταση του Gerardo Casanova.

Όπως θα θυμάστε, συνελήφθη τον Αύγουστο του 1990 και βρίσκεται στις φυλακές Modelo καταδικασμένος σε φυλάκιση 6 ετών, για "προδοσία της πατρίδας", επειδή έκαψε μια ισπανική σημαία.

Ακόμη, είχε κατηγορηθεί ότι είχε προξενήσει φθορές - στη διάρκεια προσηλαγικής περιόδου - σε "σταντ" του Ρ.Σ.Ο.Ε. (Εσπανι-λιστικό Κόμματος της Ισπανίας) που βρισκόταν στις Ramblas (στο κέντρο της Βαρκελώνης).

Ο σύντροφος, μέλος της Αναρχικής ομάδας REVUELTA (Εξέγερση), έχει τώρα μεταφερθεί στο "ανοιχτό τμήμα" (όπου μπορεί να δέχεται επισκέψεις) των φυλακών.

Έτσι, σας ανακοινώνουμε ότι όποιος θέλει να του γράψει ή να του στείλει κάποιο μήνυμα, μπορεί να το κάνει μέσω της Κ.Α.Ρ. στη διεύθυνση:

K.A.P.
c/o C/.La Cera 1 bis
08001 BARCELONA
CATALUNYA-ESPAÑA

Στις 20/1/92, εξεργάγη βόμβα στην είσοδο του κτιρίου που στεγάζει τον τηλεοπτικό σταθμό MIGRANTEN OMROEPSTICHTING, στη Χάγη της Ολλανδίας. Ο σταθμός ανήκει σε ομάδα μεταναστών που ζουν στην Ολλανδία και ασχολείται με τα θέματα των μεταναστών και των προσφύγων. Από την έκρηξη καταστράφηκε ένα μέρος της πρόσοψης του κτιρίου και δυο αυτοκίνητα που ήταν παρκαρισμένα έξω απ' το κτίριο. Την ευθύνη ανέλαβε ένα "κομμάτι της άκρας δεξιάς". (από εκπομπή του εναλλακτικού ραδιοφωνικού σταθμού VRIJE KEYSER του Amsterdam).

Αρνητές στράτευσης, στη Βαρκελώνη, έηλωσαν, στις 16/1/92, τις πινακίδες της Avinguda de Borbón (Λεωφόρος του Σαντάρου) και την μετονομάσαν σε Avinguda de la Insubmissió (Λεωφόρος της Ανεπιτοξίας). (Α.Ν.Α., No 154, 10/2/92).

Στις 3/2/92, συνελήφθη στο Linares της Καταλωνίας ο αρνητής στράτευσης Pepe Moreno Pestaña, από αστυνομικούς με πολιτικά, που τον έπεισαν να τους ανοίξει, περιστένοντας τους φίλους του. Ο αρνητής έχει ήδη καταδικαστεί σε φυλάκιση 2 ετών, 4 μηνών και 1 μέρας. (Α.Ν.Α., No 154, 10/2/92).

Τέσσερα άτομα εξακολουθούν να κρατούνται στις φυλακές της Βρετανίας, καταδικασμένα για τη συμμετοχή τους στη μεγάλη διαδήλωση ενάντια στον Poll Tax, στην πλατεία Trafalgar του Λονδίνου, στις 31 Μάρτη 1990. Είναι οι: Tim Donaghy, Mark Hutchings, Simon Russell και Brian Tavares. (Anarchist Black Cross - London - Bulletin No 2, Γενάρης 1992).

Παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις των ντόπιων εξουσιαστών (και των υπερκλαστικών και υπερκρατικών αφεντικών τους), σχετικά με τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ελλάδα, η πραγματικότητα τους διαψεύδει. Η Έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας, για το διάστημα Μάη - Οκτώβρη 1991 (αρχές Οκτώβρη), αναφέρεται σε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις :

*** Γύρω στους 400 υπολογίζονται οι ΑΝΤΙΡΡΗΞΙΕΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ, που αυτή τη στιγμή βρίσκονται στις φυλακές, στην κλειστικότητα τους Μάρτυρες του Ιεχωβά. Η κατάσταση στις στρατιωτικές φυλακές της Αιτωλίας εξακολουθεί να είναι άσχημη. Οι εκτεθειμένοι άλλων Μαρτύρων του Ιεχωβά στους κρατούμενους απαγορεύονται. Μέλη του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου επισκέφθηκαν τις φυλακές τον κρατούμενο Μάη και ζήτησαν την εφαρμογή νόμου που να καθιερώνει την εναλλακτική θητεία. (Η έκθεση αναφέρεται λεπτομερώς και στη δική του Νίκου Μαζιώτη και στη σύλληψη και τα βασανιστήρια σε δάρος του Παύλου Ναθαναήλ, αυτά όμως είναι αρκετά γνωστά κι έτσι δεν θα τα επαναλάβουμε).

*** Ο Γιάννης Συναργής, αντιρρηξίας συνείδησης, βρίσκεται στις αγγλικές φυλακές Κασσάνδρας. Ο Συναργής υποφέρει από μια μορφή καρκίνου και, στις φυλακές, η κατάστασή του έχει επιδεινωθεί. Παρά το σοβαρό κίνδυνο για τη ζωή του, η αίτηση αποφυλάκισής του απορρίφθηκε...

*** Στις 30 Μάη '91, αφέθηκαν ελεύθεροι, μετά από 14 μήνες, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, Δημήτρης Τσιρλής και Τιμόθεος Κουλουμπής, αφού το συμβούλιο εκτελείας έκρινε ότι ανήκουν σε "αναγνωρισμένη θρησκεία". Αντίθετα, ένας άλλος Μάρτυρας του Ιεχωβά, ο Δανιήλ Κόκαλης, είχε ήδη εκτίσει κοινή 34 μηνών ποινή ν' αφεθεί ελεύθερος. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1991, συνελήφθη και κρατείται ακόμη ο Τάσος Γεωργιάδης, υπερέας της ίδιας θρησκείας. Αν και ο ίδιος επικαλείται τις προηγούμενες αξιωματικές αποφάσεις, το στρατιωτικό γραφείο επικαλείται "έγγραφο της "εγράς συνόδου" που αναφέρει ότι "η εταιρεία των Μαρτύρων του Ιεχωβά δεν είναι αναγνωρισμένη θρησκεία". (Ο Τάσος Γεωργιάδης, ατ' έ, τι ξέρουμε, αφέθηκε ελεύθερος μερικούς μήνες μετά τη δημοσίευση της έκθεσης της Διεθνούς Αμνηστίας).

*** Ψάχνουν περίπου οκτώ αριστερών η έκθεση στον άγριο ξυλοδαρμό των Παύλου Ναθαναήλ και Κώστα Διαβολίτη από μέλη της ομάδας Ζ κατά τη σύλληψή τους, στις 16/9/91, επειδή κολλούσαν αφίσσες συμπαράστασης στον δικασόμενο εκείνη τη μέρα Νίκο Μαζιώτη.

*** Στην έκθεση αναφέρεται ότι η Διεθνής Αμνηστία έλαβε πολλές καταγγελίες από κρατούμενους, ότι βασανίστηκαν ή ότι τους κακομεταχειρίστηκαν για να τους αποστάσουν ομολογίες, να τους εκφοβίσουν ή να τους εκδικηθούν. Επίσης, αναφέρεται ότι οι δικαστικές αρχές κι η αστυνομία εμποδίζουν τα θύματα να υποβάλλουν μηνυτές.

*** Η ΣΤΕΛΛΑ ΣΥΓΕΝΙΚΟΥ, 17 ετών, συνελήφθη κατά τις διαδηλώσεις ενάντια στην επίσκεψη Μπους, μαζί με άλλα 5 άτομα. Όλοι καταγγέλλουν ότι κακοποιήθηκαν. Η Στέλλα Συγενικού βασανίστηκε περισσότερο απ' όλους. Ενώ προσπαθούσε να βρεί λευκορέτσο για να γυρίσει στο σπίτι της, συνάντησε μια διμοιρία των ΜΑΤ. Την πέταξαν στο έδαφος, την καταπνέσαν με ρόπαλα, την κλωτούσαν και την έβριζαν, περίπου 10 ΜΑΤ-τζήδες. Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν να χάσει τις αισθήσεις της. Συνήλθε αργότερα σ' ένα περιπολικό και υπέφερε από φοβερούς πόνους,

στο κεφάλι, τα πλευρά, την πλάτη και τα πόδια. Ξαναλειτουργούσε αρκετές φορές, μέχρι να μεταφερθεί στην ασφάλεια. Εκεί, την συνέφεραν χαστουκίζοντάς την και συνέχισαν να την κτυπάνε στο πρόσωπο. Της είπαν ότι, μάλιστα υπέγραφε κατάθεση, "μπορούσε να κάνει ό,τι ήθελε". Την άφησαν για λίγη ώρα και μετά την οδήγησαν σ' ένα γραφείο, όπου υποχρεώθηκε να υπογράψει κατάθεση. Δεν της επιτράπηκε κανένα τηλεφώνημα, ούτε ήρθε σ' επαφή με την οικογένειά της ή το δικηγόρο της, ως την άλλη μέρα. Παρ' όλο που ζητούσε να δει γιατρό, της το αρνήθηκαν. Την επόμενη μέρα, το δικαστήριο διέταξε να εξεταστεί από γιατρό. Ο γιατρός ανέφερε ότι "είχε μώλωπες γύρω από το μάτι της". Η ίδια παραπονιόταν για ισχυρό κονοκέφαλο, πόνους σ' όλο της το σώμα, ναυτία και τάση για λιποθυμία. Ο δικηγόρος της, που ζήτησε να ξαναεξεταστεί από γιατρό, πήρε την απάντηση : "Και ποιος την εμποδίζει ;". Τελικά, μετά από γραπτή αίτηση, μεταφέρθηκε στον Ευαγγελισμό, όπου διαπιστώθηκε ότι είχε κτυπήματα στο θώρακα και δυο σπασμένα πλευρά. Το νοσοκομείο συνέστησε νοσηλεία και ανάπαυση επί δυο εβδομάδες. Αντί γι' αυτό, την μετέφεραν και πάλι στην ασφάλεια, όπου κρατήθηκε άλλες τρεις μέρες σε κελί χωρίς κρεβάτι, παρά την κατάστασή της. Στις 23 Ιουλίου προφυλακίστηκε, μαζί με τους άλλους, στον Κορυδαλλό, κατηγορούμενη για στάση, αντίσταση κατά της αρχής, παρακώλυση συγκοινωνιών και διατάραξη κοινής ειρήνης. Οι δικηγόροι της κατέθεσαν μήνυση εναντίον του Χαριλάου Ντέλβα και άλλων αστυνομικών των ΜΑΤ, με στολή και με πολιτικά, που πήραν μέρος στα βασανιστήρια. Στις 29 Ιουλίου αποφυλακίστηκε με εγγύηση. (Λίγες μέρες μετά τη δημοσίευση της έκθεσης της Διεθνούς Αμνηστίας, στις 25/10/91, η Στέλλα Συγενικού συνελήφθη και πάλι, στη διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων, βασανίστηκε πάλι, καταδικάστηκε σε ενάμιση χρόνο χωρίς αναστολή, και βρίσκεται αυτή τη στιγμή στον Κορυδαλλό, περιμένοντας το εφετείο που έχει οριστεί για τις 13/4/92).

*** Ο Αυγουστής Αναστασάκος, ύποκτος κλοπής, καταγγέλλει ότι βασανίστηκε, στη διάρκεια της ανάκρισής του από την αστυνομία της Πάτρας, στις 12 Σεπτεμβρίου 1991.

*** Ο Αλβανός Αρτάν Μάλαχ, ύποκτος ληστείας, κακοποιήθηκε στην ανάκρισή του, στη διάρκεια της ανάκρισής του από τους μετρητές του Μάλαχ.

*** Ο επικεφαλής Δημήτρης Παπαθεοδώρου, βρισκόταν στην Ομόνοια, τα ξημερώματα της 4/7/91, όταν αστυνομικοί του έκαναν "εξακρίβωση". Μολονότι τους έδειξε την ταυτότητά του, τον μετέφεραν στο τμήμα, όπου τον κτύπησαν και του έκαναν - δια της βίας - σωματική έρευνα. Αφέθηκε ελεύθερος μετά από τεσσαροσήμερο ώρες.

*** Ο Σουλτμάν Ακνάρ κλάστηκε στις 21 Γενάρη 1991, σαν ύποκτος, για κάποια υπόθεση ναρκωτικών. Στις 29 του ίδιου μήνα πέθανε στο ΚΑΤ, αφού είχε υποστεί βασανιστήρια στην δίωξη ναρκωτικών, όπου τον ανέκριναν. Νεκροφίλη ανεξάρτητου γιατρού ανέφερε ότι μάλλον πρέπει να τον κτύπησαν, ενώ ήταν κρεμασμένος απ' τα χέρια.

*** Οι φυλακισμένοι που αποκλειράθηκαν να δραστηριοποιηθούν από τον Κορυδαλλό, το φλεβάρη του 1991, καταγγέλλουν ότι κρατήθηκαν στο κελιά τους, επί 2 μέρες, χωρίς φαγητό και νερό και ότι, σ' αυτό το διάστημα, βασανίστηκαν από δεσμοφύλακες με κουκούλες, οκλιζόμενους με αλυσίδες και ρόπαλα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Όπως έχουμε γράψει επανειλημμένα στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ, η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΗΝΗΣΙΑ είναι μια οργάνωση κρατιστική. Τόσο από πλευράς των όσων την αποτελούν (στο διοικητικό της συμβούλιο συμμετέχουν επίσκοποι, τζέφς υπουργοί και βουλευτές κλπ.), όσο και από πλευράς δράσης, αφού οι ενέργειές της, στην ουσία, περιορίζονται - από το ίδιο της το καταστατικό - σε "νόμιμες" διαμαρτυρίες και εκκλήσεις στις "νόμιμες" αρχές. Παρ' όλα αυτά, διαθέτει ένα δίκτυο πληροφοριών που την έχει αναδείξει, σαν μια από τις πιο αξιόπιστες πηγές, στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν, φυσικά, αυτά τα δικαιώματα είναι "αναγνωρισμένα και δεν παραβιάζουν την εσωτερική νομοθεσία των κυρίαρχων κρατών"... Πολλές είναι οι παραβιάσεις που η Δ.Α. αποσιωπά, λόγω της ιδιότητάς της της δομής (ιδιαίτερα, όταν παραβιάζονται τα δικαιώματα αγωνιστών των διαφόρων ενόπλων κινήσεων). Αυτές της, ωστόσο, οι ιδιότητες είναι που την κάνουν πιο "σεβαστή" στον κόσμο των αφεντικών, αφού τους μιλάει με τους όρους της δικιάς τους "νομιμότητας". Ετσι, όταν το ελληνικό κράτος την γράφει στα καλά του τα παπούτσια του ίδιου του τον εαυτό - πράγμα πασιγνώστο, βέβαια στους κατοίκους της χώρας, που δεν βλέπτε, ωστόσο, να το μαθαίνουν και όσοι μένουν σ' άλλα σημεία του πλανήτη...

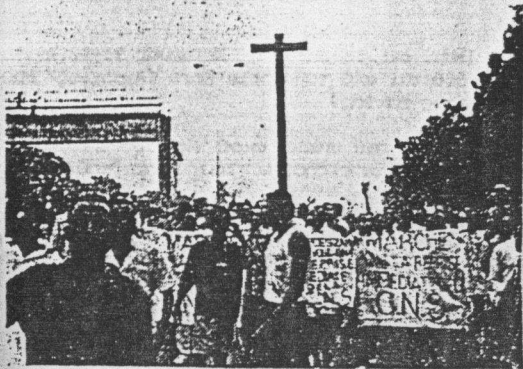

*** Συνάντηση συμπαράστασης στους φυλακισμένους, Γιάννη Μπαλή και Θόδωρο Τριαντασύλλη έγινε στις 7/3/92 στη ΑΣΟΕΕ. Συμμετείχαν, σύμφωνα με μέτριους υπολογισμούς, περισσότερα από 2.000 άτομα. Τις μέρες που ακολούθησαν, έγιναν πολλές συναντήσεις και συζητήσεις αλληλεγγύης με τον πρώτο συμπαράστασης, όποτε κατηγορούμενους για τα όσα έγιναν στην κατάληψη του Πολυτεχνείου του '90. Ανάμεσα σ' άλλα κάποιες αριστεριστές ζήτησαν "να αποστασιοποιηθεί ο χώρος από τους εθνικιστικούς και να καταγγείλει τους βάνδαλους και τους χούλιγκανς"... Εντυπωσμένος, που ο "χώρος" δεν τοιμμάει!

*** ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ, που προφανώς δεν πέτυχαν απ' τις απόψεις των αριστεριστών, έχτισαν, στις 7/3/92, την είσοδο του χαρτοπωλείου - που βρίσκεται στο χώρο του ΕΜΠ - του Νικολακόπουλου, του "αυτόκλητου, παρόντα μάρτυρα" που "αναγνώρισε" τον ακόντα Γιάννη Μπαλή, με τσιμέντο και τούβλα. Θα πρέπει λοιπόν να θυμίσουμε κανείς στους αριστεριστές, ότι Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΜΕΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΠΡΑΞΗ ΉΤΑΝ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΞΗΧΩΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ "... ΜΙΑ ΦΑΣΟΛΙΑ" !

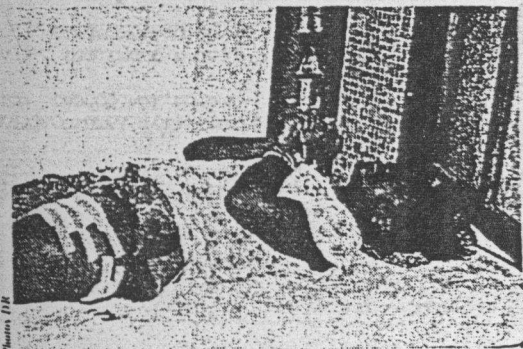
17 νεκροί και εκατοντάδες βαρειά τραυματίες ήταν ο απολογισμός της ειρηνικής διαδήλωσης που οργάνω-

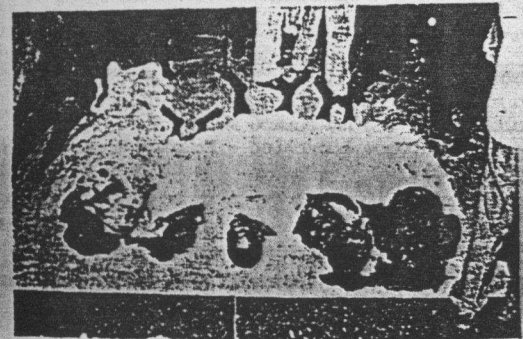
ωσε η Ζαϊρινή αντιπολίτευση, στις 16/2/92, στο προάστειο Κινγκμπόα της πρωτεύουσας, Κινσάσα, όταν οι ένοπλοι πραιτωριανοί του καθεστώτος του δικτάτορα Μομπούτου Σέσε Σέκο άνοιξαν πυρ εναντί-

ον των άοπλων διαδηλωτών, για να τους διαλύσουν και να προστατεύσουν το αρεντικό τους. Δεν έχουν περάσει, παρά ελάχιστα μήνες, απ'όταν η προσωπική φρουρά του δικτάτορα είχε σταλάσει εναντίον του, ζητώντας να της καταβληθούν οι... με-

οδοί της. Αμερικάνοι και Δυτικοευρωπαίοι έσπευσαν τότε να στηρίξουν οικονομικά, αλλά και στρατιωτικά το καθεστώς. Τα αποτελέσματα φαίνονται ξεκάθαρα, σ'όλη τους τη φρίκη στις φωτογραφίες, που τράβηξε παρευρισκόμενος ρεπόρτερ.

Οι απαχές στο Ζαϊρ δεν έχουν σταματήσει, αλλά βλέπετε, το Ζαϊρ δεν έχει την τύχη της Γιουγκοσλαβίας να βρίσκεται στην ευρωπαϊκή ήπειρο (ή την... ατυχία ;), ώστε να ενδιαφερθεί και γι'αυτό ο Ο.Η.Ε.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

"Η ανακριτική μέθοδος, σίγουρα, έχει μια διαβάθμιση, όπου είναι όλα ανοιχτά..."

Θ. Αναγνωστασάκης

Σίγουρα, ο Κυριάκος Σιμόπουλος δεν είχε υπόψη του τον Θ. Αναγνωστασάκη, όταν γό δημ. τάξης και πολιτικό προεστειμένο των ένοπλων Βασανιστών της ΕΛ.ΔΕ., όταν το 1987 έγραφε ακόμα το βιβλίο - μελέτη μοναδική και ανεπανάληπτη ανά τον κόσμο - κι ούτε τις ανεπανάληπτες ρήσεις του, οι οποίες αναφέρονταν σε μία εκ των 33 βασανισμένων αφισσοκολλητών, η οποία ήταν και έγκυος 3 μηνών. Τα έσα εί-πε, συνοφίονταν ως εξής: "ας μην αφισσοκολλώσε - ας τρώσεχε...". Όμως, έρχεται τελευταίος και καταδωρωμένος ο νέος Ροβεσπιέρος προστάτης της δημοκρατίας, στο ανήθο των ηρώων της "...λοιμικής που εκμηδενίζει το άτομο και ατιμάζει την ανθρωπότητα...". Τα βασανιστήρια ήταν τμήμα των δραστηριοτήτων του πρώτου επαγγέλματος της ανθρωπότητας: του πολεμιστή, του ένοπλου υπερασπιστή συμπερόντων κυριαρχίας άλλων. Οι γρατίτες μαρτυρίες, αργότερα, βρούκουν βήμα έκφρασης στις πόλεις-κράτη (Αθήνα, Σπάρτη), μιλιταριστικές κοινωνίες των οποίων η οικονομία βασίζονταν στο υποκρούον των δούλων - έμφυχα ατοχήματα από τους πολέμους και τις ακοικίες τους. Ο Αριστοτέλης στα "Πολιτικά" μιλά για "κτίμα τι έμφυχον", ενώ ο Πλάτωνας μιλά για έμφυχα εργαλεία και για "φύσει δούλον". Ο δούλος, ως "όργανον πρακτικόν", κατά τον Πλάτωνα, είναι το εργαλείο του ελεύθερου πολίτη, το οποίο χρειάζεται να βασανισθεί, ώστε να υπακούει και να είναι αποδοτικός στην εργασία του. Αργότερα, ο βασανισμός των δούλων θα αποτελέσει το κριτήριο της αλήθειας για το δικαστήριο. Προς εκμείωση της αλήθειας, σε δικαστικές υποθέσεις ελεύθερων πολιτών, απειράριθμοι δούλοι θα βασανιστούν. Ο Δημοσθένης, θεμελιώνοντας γραπτώς την εμπειρία 2.500 χρόνων δημοκρατίας, θα τεκμηριώσει ρητορεύοντας τους σύγχρονους θεωρητικούς εγκεφάλους των βασανιστηρίων της ανάκρισης. Θα υποστηρίξει πως τα βασανιστήρια είναι η απόλυτη εγγύηση για τη διακρίβωση των πραγματικών γεγονότων στις δικαστικές υποθέσεις.

Το βιβλίο, στη συνέχεια, με το νυστέρι προχωρά στις ιστορικές εποχές και δίνει το στίγμα τους, με τα κατ'εξοχήν όπλα της εξουσίας: τα πραιτωριανά ένοπλα σώματα, του υπερασπίζονται τα συμφέροντα των ιδιοκτητών αυτού του πλανήτη και τα μέλη τους που δεν είναι άλλα από τα βασανιστήρια. Πρόκειται, ίσως, για την πιο σημαντική υποθήκη αυτού του συστήματος ιεραρχικής κοινωνικής οργάνωσης, η οποία, για να προστατευτεί, καταφεύγει στα βασανιστήρια και στην ιδεολογία της βίας και της υποταγής. Λιθοβολισμοί, κατακρήμνιση, κτύποι, τσοχός, πέδες, κλωίδες, χαλκάδες, ταδο-κάκη, τήγανα, λέβητες, δακτυλήθρα, τετριμμένο ξύλο, ζώματα, τύφλωση, σταύρωση και μια ατέλειωτη σειρά οργάνων βάζουν τη σφραγίδα της εξουσίας πάνω στα κορμί των διαχρονικών ανθρώπων. Οργανα, του αξιολογήθηκαν επί Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, στη διάρκεια της οποίας θεσπίστηκε το ετάγγεμα και ο μισθός του βασανιστή (η σχολή τους: ποιά άλλη από την ύδα την αρένα!). Αργότερα, το Βυζάντιο θα αποδείξει πως ο Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος είναι η μόνη περίπτωση σκληρότητας και νόμιμης βίας, με την τύφλωση χιλιάδων Βουλγάρων, που έχει γίνει κάπως γνωστή. Με το άλλοθι της εκκλησίας και της κοσμικής και θρησκευτικής εξουσίας που παρέχει, οι αυτοκράτορες και οι υφιστάμενοί τους εφαρμόζουν παντού τα βασανιστήρια και τα εξελίσσουν, ανάλογα με την εμπνευσή τους. Στα έθνη που ακοστόλου Παύλου ("οι δούλοι υπακούετε τοις κυρίους κατά σάρκα, μετ' φόβου και τρώμου"), οι τρεις Ιεράρχες θεωρούν κοινωνική αναγκαιότητα τη δουλεία, συμβουλεύοντας τους δούλους να υποτάσσονται στη μοίρα τους. Πόσο θυμίζει, άραγε, τους παπικούς καλόγερους-ερατόστολους, οι οποίοι, βίβλα στους κοινιστάδες - Ιστανούς, ευλαγούσαν τους βασανισμένους, ακρωτηριασμένους Ινδιάνους της Αμερικής, συμπληρώνοντας δια του σταυρού το εγκληματικό έργο.

Ο Σιμόπουλος, στην τελευταία ενότητα, μιλά για την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Για μια περίοδο, όπου τόσο η οθωμανική κυριαρχία, όσο και η ατελεύτερωση, ιδωμένη μακριά από τις γιορτινές φέστες, στιγματίστηκε από βασανιστήρια ανήκουστα - υπό βαθρο της νεοελληνικής εξαχρείωσης.

Πλούσιες μαρτυρίες απ'όλον τον κόσμο, ζωγραφίες, ντοκουμέντα και μια βιβλιογραφία 600 και πλέον τίτλων κλαισάνουν τις σελίδες της μελέτης πάνω στη νόμιμη και παράνομη βία των εξουσιαστών, των, μ'όλα τα ονόματα που έδωσαν στα καθεστώτα, δημιουργήσαν το σύγχρονο αδιέξοδο. Ο Κ. Σιμόπουλος δεν "ακοδοποιεύει" αυτές τις ετοιχές, ως μαύρες σελίδες της ιστορίας, τουναντίον, λέει πως αποτελούν παρακαταθήκη για τα νέα υπερούγκωνα βασανιστήρια που θεσμοποιεί διαρκώς η εξουσία: "...επιβάσεις εργαστηρίου, ατομικές ή ομαδικές, άμεσες ή από απόσταση, για αλλαγή ή τροποποίηση της συμπεριφοράς των πολιτών - η τηλεόραση δρέκει τους πρώτους καρπούς - για την κειθήνια υπακοή σε επιταγές, για τη μεταβολή του ψυχισμού και τη διάβρωση του πνεύματος, για τη διάβρωση των ιδεών, το αλυσσόμεμα της σκέψης και την κατάλυση της διακρίσεως και του αντιλόγου..."

Γ.Κ.

Το Σάββατο, 14/3/92, η Συμπείρωση Αναρχικών οργάνωσε εκδήλωση συμπαράστασης στους προαυλισμένους, υπόδικους συντρόχους (28 του Πολυτεχνείου 91, Μπαλή και Τριαντα - φύλλη, Μαζουκόπο κλπ.), στα Προπύλαια.

Την Πέμπτη, 19/3/92, οργανώνεται συγκέντρωση, στις 5 μ.μ. στα Προπύλαια, σ'ένδειξη συμπαράστασης στους Τριαντάφυλλη - Μπαλή.

Την Παρασκευή, 27/3/92, ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός οργανώνει συγκέντρωση συμπαράστασης στους φυλακισμένους Ρώσους συντρόχους, Ροντιόνωφ και Κουζνέτωφ, έξω απ'την ΑΕΡΟΦΛΟΤ (Ξενοφώντος 14, Σύνταγμα), στις 6 μ.μ.

